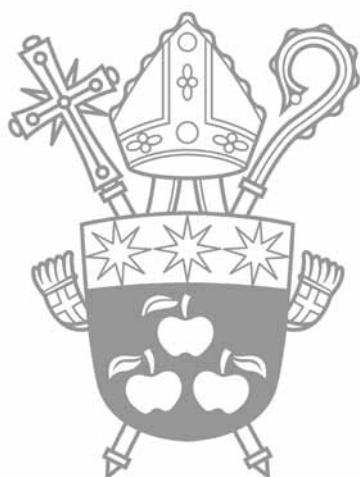

11 listopad
2014
ročník
XXIV.

Modlitba za rodinu

Otče, daruj všem rodinám přítomnost pevných a moudrých manželů, z nichž bude pramenit svobodná a sjednocená rodina.

Otče, daruj rodičům dům, kde by mohli žít se svou rodinou v míru.

Otče, daruj dětem, aby byly známým důvěry a naděje, a mladým dej odvahu ke stálému a věrnému závazku.

Otče, daruj všem možnost vydělávat

si vlastníma rukama na chléb, zakoušet pokoj ducha a také v době temnoty udržovat živou pochodň víry.

Otče, nám všem daruj, abychom viděli rozkvétat církve stále věrnější a důvěryhodnější, obec jako spravedlivou a lidskou a svět, který miluje pravdu, spravedlnost a milosrdenství.

Modlitba na závěr Poselství III. Mimořádného všeobecného shromáždění biskupské synody, která se uskutečnila (5.-19. října 2014).

CO SE DOVNITŘ NEVEŠLO...

Třeboň: O poselství sv. Martina

Pozdravení pokoje s dětmi.

Přinášení obětí darů (nahore).

*Dárek na cestu pro každého
(perníkový koník) - vlevo.*

Foto Marie Košinová

OBSAH

Rok zasvěceného života v diecézi	4
Jak jsme prožili Světélkovou slavnost v Pacově	4

Přednáška Marka Orko Váchy	5
Jak vnímáme svět, církve i sebe v barvách? ..	5

Ohlédnutí za Misijní nedělí	6
-----------------------------------	---

Pozdrav od P. Günthera Ecklbauera	7
Dramatický kroužek ve hře O sv. Václavu	7

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z Charit	8
Pozvání do Klubu Fanouš	8
Je mi 75 let, potřebuji brigádu	8
Ohlas na Benefiční běh ve Vimperku	9
Sušící pěšky pro druhé	9
V kůži cizince	10
Ohlédnutí za aktivitami OCH Třeboň	10
Pečovatelská služba FCH Pacov získala ocenění	10
Posezení pro seniory v Malenicích	10
Když se zubař stane zedníkem	10

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Kurz vyrábění biblických postav	11
O sv. Martinovi	11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Plusy Setkání +50	12
A ještě k Synodu o rodině	12
VIII. Světové setkání rodin	13
DCR připravuje	13

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

2. víkendovka animátorů	14
Podzimní prázdniny	14
RESTART junior	15
Rozhovor s Evou Kuřikovou	15

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Čas listopadový	16
-----------------------	----

PERSONALIA

Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo vyjde 15. 12. 2014.

Uzávěrka je 5. 12. 2014.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Z POSELSTVÍ III. MIMOŘÁDNÉHO VŠEOBECNÉHO SHROMÁŽDĚNÍ BISKUPSKÉ SYNODY

My, synodní otcové, shromáždění v Římě okolo papeže Františka, se na Mimořádném všeobecném shromáždění biskupské synody obracíme na všechny rodiny z různých kontinentů, ale především na ty, které následují Krista jako Cestu, Pravdu a Život. Vyjadřujeme svůj obdiv a vděčnost za vaše každodenní svědectví, které vydáváte nám i světu svou věrností i svou vírou, nadějí a láskou.

I my, pastýři církve, jsme se narodili a vyrůstali v rodinách s různými historiemi i osudy. Jako kněží a jako biskupové jsme se setkávali a žili s rodinami, které nám slovy popisovaly a svým konáním dlouhodobě ukazovaly svou ryzost, ale i své nesnáze.

Samotná příprava na toto synodní shromáždění, počínaje odpověďmi na dotazník, zaslaný církvím celého světa, nám umožnila naslouchat hlasu a zkušenostem mnoha rodin. Dialog v průběhu synody nás vzájemně obohacoval a pomáhal nám vidět celou intenzivní a komplexní realitu, v níž žijí rodiny.

Předkládáme vám Kristova slova: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě“ (Zj 3,20). Tak jako tenkrát, když Ježíš chodil po cestách Svaté země a přicházel do domů a vesnic, i dnes nadále prochází ulicemi našich měst. Ve vašich domech prožíváte světla a stíny, vzrušující výzvy, ale někdy i dramatické zkoušky. Šero ještě zhoustne, až se z něj stane úplná tma, když do srdce samotné rodiny pronikne zlo a hřích.

Je zde především velká výzva k věrnosti v manželské lásce. Oslabování víry a hodnot, individualismus, ochuzení vztahů, stres pocházející z chvatu, jenž přehlíží zamyšlení, poznamenávají i rodinný život. Jsme proto svědky nikoli mála manželských krizí, jimž se často čelí unáhleně a bez odvahy k trpělivosti, k ověření pravdy, ke vzájemnému odpuštění, ke smíření a také k oběti. Selhání pak způsobují nové vztahy, nové svazky, nová spojení a nové sňatky, čímž se vytvářejí komplikované situace, problematické pro rozhodování křesťana.

Mezi různými problémy chceme připomenout i námahu samotného žití. Máme na mysli utrpení, které může přinášet zdravotní postižení dítěte, vážná nemoc, duševní úpadek ve stáří nebo smrt drahého člověka. Obdivujeme velkorysou věrnost mnoha rodin, které prožívají tyto zkoušky s odvahou, vírou a láskou a nepovažují je za něco, co je třeba odstranit nebo zatracovat, ale za něco, co jim bylo dáno a co ony samy dávají jako dar tím, že v těchto nemocných tělech vidí trpícího Krista.

Vnímáme ekonomické těžkosti způsobované perverzními systémy „kultu peněz a diktátu ekonomie bez tváře a bez opravdového lidského zaměření“ (Evangelii gaudium, 55), která pokořuje lidskou důstojnost. Vidíme nezaměstnané otce nebo matky, bezmocné čelit bytí i jen základním potřebám své rodiny, a mladé, kteří prožívají dny prázdnoty bez očekávání čehokoli a kteří mohou padnout za obětí zvrhlosti drog nebo kriminality.

Myslíme i na zástup chudých rodin, a na ty, kdo nastupují na loďku, aby dosáhli cíle přežití, na rodiny uprchlíků, kteří beznadějně procházejí pouští, na lidi pronásledované jen kvůli své víře a svým duchovním a lidským hodnotám a na ty, kdo jsou zasaženi brutalitou válek a útlaku. Máme na mysli i ženy, které zažívají násilí a jsou vystaveny vykořisťování; obchodování s lidmi; děti a mladé, kteří jsou obětí zneužívání ze strany těch, kdo o ně měli pečovat a umožňovat růst jejich důvěry; i členy mnoha rodin, jež jsou pokořovány a žijí v těžkostech. „Kultura blahobytu nás uspává... zatímco mnohé životy, zbavené jakýchkoli možností, nám připadají jako pouhá podívaná, jež nás nikterak nezneklidňuje“ (Evangelii gaudium, 54). Vyzýváme vlády a mezinárodní organizace, aby prosazovaly práva rodiny s cílem obecného dobra.

Kristus chtěl, aby jeho církve byla domem se stále otevřenými dveřmi pro přijetí druhých, jež nikoho neodmítá. Proto jsme vděční pastýřům, věřícím i společenstvím, připraveným doprovázet a ujmát se útrap, prožívaných manžely a rodinami v jejich nitru i navenek. (...)

Rok zasvěceného života v diecézi

Držel jsem v rukou jeden zahraniční časopis a se zájmem jsem jej pročítal. Byla v něm zvláštní příloha věnovaná klášterním komplexům, které pomalu přestávají sloužit svému účelu. Důvod byl jednoduchý. Řeholníků a řeholnic, kteří je v předešlých generacích budovali, pomalu ubývá, a tím mizí i možnost poskytovat celou dosavadní šíři služeb. V důsledku toho nakonec mnohé komunity uvažují o tom, že se budou muset přestěhovat na jedno místo, aby vůbec mohly žít řeholním způsobem života a zároveň zvládnout být „užitečné“ světu. Pro mě osobně bylo zajímavé vidět na fotografiích, které článek doprovázely, jak jsou nebo mohou být tyto objekty následně upraveny a přebudovány třeba na knihovny nebo hotely.

I když je situace u nás jiná, nápěv – nebo spíše úvodní tón této písničky jsou stejné. Také tady máme klášterní budovy a domy, ve kterých žijí řeholníci, a jsou to často velké objekty s několika málo obyvateli. Ono to ale není vše. Napadlo mě, že o ty objekty ani tak moc nejde, protože současně s nimi existují ještě jiné „objekty“ – stavby duchovní, vybudované tak říkájíc z „živých kamenů“, stojící často dlouhá staletí, ve kterých už posloužili mnoha lidem, dětem, rodinám, nemocným nebo potřebným.

Několik dnů nato jsem se setkal s opatem rakouského cisterciáckého kláštera v Heiligenkreuz. Povzdechl jsem si, že pro řeholní život je náročné překlenout chybějící generace čtyřiceti let komunistické vlády a že ty naše stavby v tomto smyslu vykazují zřetelné trhliny. Podívil jsem se, když si povzdechl se mnou, že i oni pocítují podobný nedostatek bratří

Oficiální plakát k Roku zasvěceného života - viz také 4. strana obálky.

středního věku. Ne však v důsledku totality, ale světové války a pohled do jídelny zaplněné mladšími bratry mi potvrdil, že stojíme před podobnou výzvou.

Toto a ještě další věci mě nakonec přivedly k myšlence, že blížící se *Rok zasvěceného života*, který papež František vyhlásil od první adventní neděle 2014 do února 2016, by bylo dobré přijmout jako jedinečnou příležitost ke společnému hledání a k vzájemné podpoře. A za podporu stojí hned dvě věci: Chtěli bychom se podpořit mezi sebou navzájem jako

řeholní společenství a chtěli bychom také podpořit naši sounáležitost s dalšími křesťany a lidmi dobré vůle. Když jsem zjistil, že i jiní řeholníci a řeholnice v diecézi to vidí podobně, sešli jsme se společně představení jednotlivých komunit a promýšleli celou věc dál.

Výsledkem je program roku zasvěceného života, ve kterém vám nabídneme příležitosti k vzájemným setkáním při poutích nebo společných modlitbách. Na stránkách Setkání bychom vás pak rádi informovali o tom, co děláme, promýšleli bychom, v čem je náš život a naše služba specifická a konečně bychom vám rádi nabídli možnost služby v modlitbě.

To první – možná nejmenší a současně největší, co můžeme udělat – je, že se můžeme jedni za druhé modlit. Je naším přáním, aby právě modlitba byla tím, co nás vzájemně sblíží a propojí – nás, kteří žijeme Bohu zasvěceným životem a modlitbou a konkrétní službou se snažíme svědčit o Bohu a jeho evangelium, a vás, čtenáře tohoto časopisu a lidi žijící v naší diecézi, kteří se ve vašem životním povolání jako křesťané snažíte o totéž.

Rádi bychom, my řeholníci a řeholnice naší diecéze, sdíleli vaše starosti a radosti, obavy i naděje a byli bychom rádi, kdybyste zase vy sdíleli ty naše. Pokud nám vaše úmysly budete v průběhu celého roku psát na emailovou adresu rehole@bcb.cz, můžeme vám přislíbit, že my budeme ve svých modlitbách pamatovat i na vaše úmysly.

Také doufáme, že během roku bude určitě řada příležitostí k osobním setkáním. Těšíme se na ně a na webu www.rehole.bcb.cz vás budeme aktuálně informovat.

P. Tomáš C. Havel, CFSsS

Jak jsme prožili „Světélkovou slavnost“ v Pacově

Tak jako každý rok pořádá Středisko volného času ve spolupráci s Církevní mateřskou školou v Pacově Světélkovou slavnost spojenou s modlitbou za zemřelé a lampiónovým průvodem na hřbitov. Právě v tyto podzimní dušičkové dny více pamatujeme na naše blízké zemřelé, modlíme se za ně a symbolicky zapalujeme světélka. I letos jsme se s dětmi této slavnosti zúčastnili. Po úvodním slovu paní ředitelky střediska nám P. Jaroslav Šmejkal požehnal naše věnečky, světélka a lampiony. Poté jsme se vydali napříč hřbitovem a svítili si lampiónky na cestu, zapalovali světélka nejen na hrobech svých blízkých, ale také hlavě na opuštěných hrobech.

První společné zastavení bylo u kříže, kde jsme položili dětmi vyrobený dušičkový věnec, zapálili světélka a všichni se společně pomodlili za zemřelé. Pokračovali jsme hřbitovem k místu odpočinku pacovských kněží. Osvětlené a našimi světélky ještě více rozzářené hroby vytvářely tajemnou dušičkovou atmosféru naplněnou nadějí, že nejsme určeni k zániku, ale naším milujícím Bohem k životu

věčnému, o což malé děti také ve své modlitbě prosily: „Za všechny dušičky spínáme ručičky. Vezmi je, Pane, do nebe, ať jsou v blízkosti Tebe.“

Celá slavnost byla tradičně zakončena před hřbitovem vypuštěním létajícího lampionu, na který si samy děti napsaly, na koho vzpo-

mínají a za koho prosí. S napětím jsme všichni lampion pozorovali, jak se postupně nafukuje a rozevívá. Všichni jsme si přáli, aby byl příznivý vítr a lampion se vznese až do nebe. Než lampión vzlétl, mohl si každý na rozzářeném lampiónu přečíst, za koho děti prosily

Pokračování na 5. straně.

Přednáška Marka Orko Váchy na Klokotech

Česká křesťanská akademie v Táboře pořádala v pondělí 22. září 2014 v poutním domě Emauzy přednášku Marka Orko Váchy *První kapitola Bible a současná věda*. Marek Orko Vácha je katolický kněz, biolog a genetik, který se zabývá tématy evoluční biologie a lékařské a environmentální etiky. Je také autorem několika knih, ve kterých současněmu čtenáři dobře srozumitelným a čtivým způsobem tato závažná témata představuje. A o tom, že veřejnost má o tato témata velký zájem, svědčily i zcela zaplněné Emauzy při jeho přednášce, ve které se zaměřil především na 1. kapitolu knihy Genesis. Zde jsou jen některé z jeho myšlenek – volně interpretované:

První kapitola Genesis je jedinou kapitolou Bible, kde se mluví o stvoření světa, všechny následující kapitoly už jsou pak věnovány dějinám člověka, dějinám lidstva. V Bibli má své zvláštní postavení také v tom, že není uvedeno, kdo ji napsal, autor se nezaštiťuje Boží autoritou, není datována. Stvoření světa zde není důsledkem války bohů nebo důsledkem jejich sexuálního aktu, tak jak je tomu u okolních pohanských národů. Hrdinové Genesis nejsou hrdiny ani zcela dobrými, ani zcela špatnými, jsou to obyčejní lidé povolání k neobyčejným věcem. Celá kniha Genesis je antropocentrická – zaměřená na člověka, vše směřuje k šestému dni stvoření, člověk je vrcholné Boží dílo. Kniha Genesis a celá Bible nechce podat odpověď na otázku jak? a kdy?, chce podat odpověď na otázku, jak správně žít!

Bůh tvoří svět dvěma způsoby. Oddělováním domén z primárního chaosu (hřích potom znamená návrat k tomuto primárnímu chaosu) a slovem – co řekne, to nastává, nová skutečnost, která zde dříve nebyla. Všem, co tvoří, předává Bůh část svého stvořitelského charismatu – Tvůrce tvoří tvůrce – vše stvořené dostává svůj vlastní úkol. Člověk – vrchol stvoření, dostává úkol nejtěžší – být obrazem Božím, být svatý a právě v tom je založena obrovská lidská důstojnost, každý člověk by se měl chopit této Boží výzvy. Úkolem člověka je také podrobit si zemi, to ale nechce, že by si měl s přírodou dělat, co chce, ale právě naopak, má za ni

nejvyšší odpovědnost, po něm již není stvořený nikdo, kdo by jeho chyby mohl napravit.

Velkou důležitost má pro člověka sedmý den stvoření. Člověk vstupuje do posvátného času – dne slavení – s veškerou živou přírodou, kdy by si měl uvědomovat, že je stvořeným Božím dílem. Znamená to spíš mlčení než mluvení, spíš kontemplaci než tvorbu, spíš naslouchání než činnost, spíš prosté bytí než aktivitu. Každé slavení je velké ANO životu, velké přitakání životu, jsme rádi spolu, rádi si věnujeme čas, je to popření současného workoholismu, protože vlastně neděláme nic, jenom jsme spolu.

Bible není učebnice biologie. Katolická církev není kompetentní k tomu, aby věřícím přikazo-

vala, jaký mají mít přírodovědný názor. Mandát má ale k tomu, kdyby z nějaké evoluční teorie vyplývala bezúčelnost nebo bezsmyslnost světa nebo to, že Bůh není, aby řekla, že tady věda překračuje své kompetence.

Toto je jen několik myšlenek z přednášky, které oslovily některé její účastníky. Bylo by ještě mnoho dalších myšlenek, dalších otázek – na některé lze najít odpověď v knihách Marka Orko Váchy (po přednášce bylo možno je zakoupit a autor je také vlastnoručně podepisoval), na jiné, doufáme, Marek Orko Vácha odpoví osobně při nějaké další přednášce na Klokotech.

Marie Šittová

Jak vnímáme svět, církev i sebe v barvách?

Platon si myslel, že lidské oči jsou aktivními zdroji světla. Jeho pojetí optiky bylo přesně opačné k dnešní paprskové optice (stejně paprsky, ale opačný směr pohybu světla). Dnes víme, že je tomu jinak. Přesto musíme připustit, že vnímání reality je z velké míry ovlivněno osobním postojem a informovaností pozorovatele. Stejně tak je tomu i při pohledu lidí na církev. To nám přítomným chtěl sdělit P. Dr. Tomáš C. Havel, CFSsS při své přednášce „*Církev ve CMYKu aneb pokus o konstruktivní obraz církve vzhledem k zákonu o majetkovém vyrovnání*“ ve středu 8. října v poutním domě Emauzy. Přímo poetickou formou vysvětlil tento kněz, šéfredaktor časopisu Duha, jak naše vnímání reality, v tomto případě církve, můžeme pojímat jako složení barev při tisku. Z tohoto přístupu vyplynul titul přednášky, který svým „jinotajem“ zřejmě odradil větší část obvyklých návštěvníků přednášek, které pořádá ČKA v Táboře. CMYK je barevný model založený na subtraktivním míchání barev a používá se např. u inkoustové tiskárny. Model obsahuje čtyři základní barvy: azurovou (Cyan); purpurovou (Magenta); žlutou (anglic-

ky Yellow); černou (Key).

Každý z pozorovatelů a posuzovatelů církve je poznamenán ve svém přístupu osobními životními prožitky a stupněm informovanosti o životě a osudu církve v celém běhu její historie. Skládáním barev jako při tisku si každý z nás vytvoří svůj osobní postoj podle toho, jak vnímá „jednotlivé barvy“. Jsme ovlivněni tím, co jsme načerpali od svých rodičů, i z kontaktu se svým okolím a prostředím, ve kterém jsme žili. Jak jinak by tomu mohlo být u lidí, kteří se nepovažují za součást žádné církve. Zvláště jde-li o ty, kteří čerpají svoje představy z různých komediálních filmů či narážek při různých debatách, ve kterých nikomu nejde o to, někoho o něčem přesvědčit, ale jen o to, všechny překřičet.

V ničem jiném se rozdílný přístup k církvím, zvláště pak ke katolické, neprojevuje tak, jako když se začne hovořit o „majetkovém vyrovnání“. To jsme mohli při této přednášce názorně vidět při diskuzi, která probíhala velmi živě i zásluhou jedné účastnice, která dobrovolně a ochotně přijala od samého začátku roli jakéhosi „dávlova advokáta“.

Ing. Jan Šnejd

Pokračování ze 4. strany.

a na koho vzpomínaly. Naše přání se vyplnilo. Lampion se opravdu pomalu začal vznášet, postupně se vzdaloval, světélko se v dále pomalu zmenšovalo, až zmizelo. Kéž by naše světélka a modlitby pomohly našim zemřelým vejít do plného světla v Boží blízkosti. A nám všem přejeme, aby také světélka radosti svítala i v našich srdcích a rodinách.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem pedagogům Střediska volného času, kteří tuto krásnou slavnost připravili. Dík také patří všem z církevní MŠ za křesťanské vedení dětí a panu faráři za požehnání, duchovní vedení a pravidelné návštěvy našich dětí ve školce.

Eva Pinkasová, rodič

Ohlédnutí za Misijní nedělí

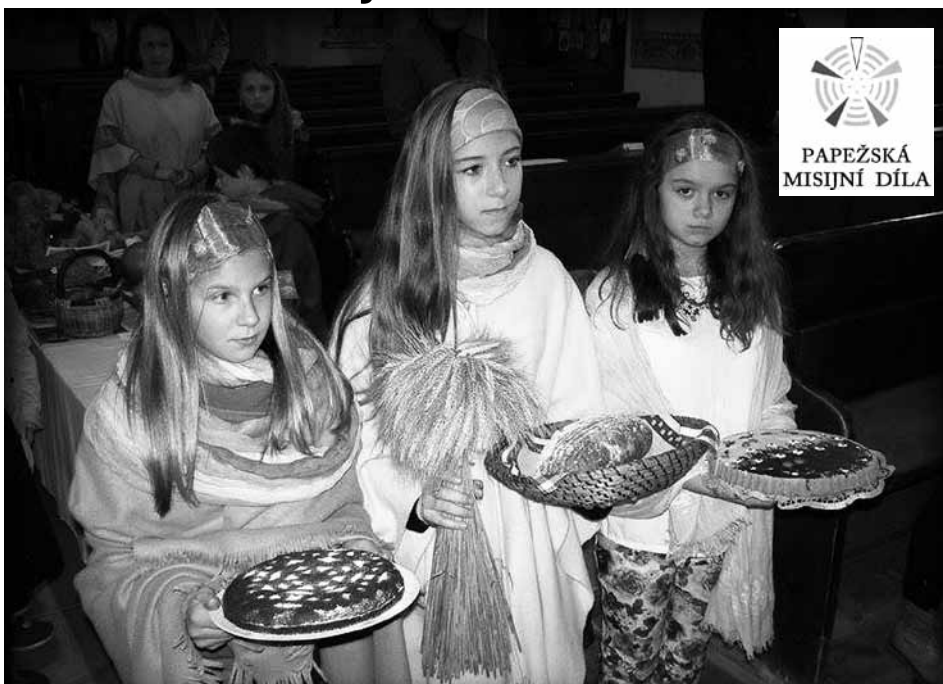
K celosvětovým oslavám Misijní neděle se samozřejmě přidala i Česká republika. Kromě obvyklých bohoslužeb spojených se sbírkou na papežské misie, se do oslav tvůrčím způsobem zapojilo mnoho farností, společenství, Misijních klubek, jednotlivců i rodin. Probíhaly tradiční akce PMD: *Misijní jarmarky*, *Misijní koláče a Misijní štrúdlování*, které jako vždy přispěly k oživení našich farností či společenství. Misijní neděle začala již v sobotní předvečer 18. října ve 21 hod. vytvořením společného *Misijního mostu modlitby*, kdy se na úmysl misí zapalovaly svíce, modlil se růženec, konyaly se adorace či procesí.

Papua-Nová Guinea: Zdravím z Papuy-Nové Guiney. Děkuji za váš e-mail týkající se „Misijního mostu modlitby“. Ano, zúčastnili jsme se tohoto řetězce (mostu) ve velkém počtu. Poslal jsem veškeré informace do všech diecézí, farností, kongregací, škol. Mám už několik zpráv, že mnoho rodin ve farnostech zorganizovalo v 9 hodin večer společnou modlitbu. Např. v sobotu ráno jsem byl na stanici hluboko v buši, kde posledních šest měsíců neměli mši svatou. Po mši jsem požehnal mnoho svíček, které lidé pak večer použili k modlitbě růžence za misie církve. Zde u nás je měsíc říjen spojen s poutí se sochou Panny Marie. Lidé nesli sochu přes hory a řeky k místu, které nazýváme stanice Peter To Rot (první katechista – mučedník Papuy-Nové Guiney). Někteří z nich šli na celonoční vigilií, jiní se vrátili do svých domovů v ještě hlubší buši, aby se modlili za misie církve. Já jsem se vrátil na hlavní stanici (další čtyři hodiny chůze v horách), abych se připravil na večerní vigilií. V devět hodin večer jsme začali (58 lidí + děti) svou vlastní vigilií modlitbu růžence za misie po celém světě. Skončili jsme kolem 10. hodiny dopoledne (zde je už hluboký večer). S malými svíčkami v rukou se lidé přes hory obklopující farnost vraceli do svých domovů. Byl to hezký symbolický pohled. Příštího rána jsme slavnostně celebrowali Misijní neděli. Věřím, že podobných příběhů z jiných částí PNG je mnoho. Připojili jsme se svými malými modlitbami k vám a věříme, že radost z evangelia se dostane do všech částí světa. V modlitbě, *P. Valentine Gryk, SVD, národní ředitel PMD pro Papuu-Novou Guineu.*

Uganda: Rád jsem od vás dostal zprávu týkající se Misijního mostu modlitby. Také jsme si zvolili několik dnů a určili jsme týmy PMD pro děti s jejich animátory, aby se shromáždili k společnému růženci v různých centrech. Je naší nadějí, že se toto vše koná díky Boží milosti. Minulou sobotu jsem se setkal s novým rektorem semináře Sv. Pavla a on vyjádřil velkou vděčnost za vaše sponzorování. Všechny personál vám posílá srdečné pozdravy. Přejeme vám radostné slavení Světového dne misí.

P. Philip Balikudembe, národní ředitel PMD v Ugandě

Zambie: Posílám pozdravy z Lusaky. Vím, že přípravy na světovou Misijní neděli jsou v plném proudu. Na Fides News jsem četl o úžasné

akci, kterou jste podnikli pro přípravu Misijní neděle. Zrovna jsem sledoval video, které jste připravili. Zikomo kwambiri (Děkuji velmi). Gratuluji! Vaše nadšení pro misie je opravdu životodárné a je pro nás výjimečnou zkušeností. Jsme na vás stále pyšní. Chválíme a oceňujeme, že vám záleží na potřebách církve. Nechť Bůh hojně žehná vaši starostlivé službě. Svěřujeme vás do péče Kristovy a jeho blahoslavené Matky a ujišťujeme vás o našich modlitbách, tak jako my doufáme ve vaše. S misijním pozdravem Váš *otec Bernard Makadani Zulu, Národní ředitel PMD v Zambii*

V naší diecézi můžeme jmenovat farnosti Klokoty, Kašperské Hory, Majdalena, Pacov, Jindřichův Hradec, Prachatice, Jistebnice, Lukavec a mnohé další, které vynalézavě prožily především spolu s dětmi den, kdy si společně

připomínáme svoji celosvětovou propojenost a zodpovědnost.

Misijní klubko Lukavec: Na Misijní neděli jsme v naší farnosti Lukavec uspořádali poprvé Misijní štrúdlování. Po mši sv., která byla zpestřena výzdobou a hymnou PMDD, jsme před kostelem prodávali balíčky různých štrúdlů. Ty napekli ochotné maminky a babičky. Děti z klubka nám tentokrát pomáhaly „jen“ s prodejem a s hymnou. Všem se nám to moc líbilo, vše bylo výborné a ještě ke sbírce, která byla v kostele, jsme vybrali 3.270 Kč.

Všem děkujeme a zveme všechny, kdo by se chtěli připojit či dozvědět se víc o Papežských misijních dílech. Více informací na www.misio.cz a na webových stránkách biskupství.

Mgr. Hana Koukalová, Diecézní ředitelka Papežských misijních děl českobudějovické diecéze

Pozdrav od P. Günthera Ecklbauera, klokotského obláta

Milí přátelé, zdravím vás z Káhiry! Už jsem tu šest měsíců a je čas, abych vám o sobě zase podal zprávu.

V polovině září jsem začal pracovat jako uklízeč v misijním a mládežnickém středisku Combonianu (to je misijní kongregace, která se skoro výlučně věnuje Africe). Je to docela „záhuľ“ - práce je hodně, 6 dní v týdnu a k tomu ještě hodina cesty do práce, tedy dvě hodiny denně na cestách. Velice se mi tam líbilo: je to práce prostá, kterou dokáže dělat i nemešlo jako já. A je to práce, která se velice hodí pro Malého bratra Ježíšova, ale i pro obláta, který chce udělat nějakou zkušenost, protože tato činnost dává nahlédnout na svět a na lidi z jiného a docela nového úhlu. A další důvod, proč se mi tam tak líbilo, bylo, že je tam člověk ve styku s mnoha a velmi různorodými lidmi. Do střediska chodí uprchlíci z černé Afriky, ale i Egypťané; jak křesťané, tak i muslimové.

Asi jsem se ve svém nadšení trochu přepracoval. Jakmile spadla teplota v noci pod 20 stupňů, dostal jsem menší chřipku, které jsem se nemohl zbavit. Tak jsem tam přestal pracovat trochu dříve, ale stejně jsem měl za 2 týdny odejít: rozhodl jsem se totiž, že se vrátím k oblátům. I když jsem tady v Egyptě udělal velmi pěknou a cennou zkušenost (začínaje krásným přijetím lidmi, zvláště mladými ve farnosti, včetně důležité zkušenosti v práci), potvrdil se mi pocit, který jsem měl už v Libanonu, že jsem prostě „misionářem“, a ne „kontemplativním“, a že moje „rodina“, to jsou přece jen obláti...

Neznamená to, že bych litoval těchto dvou let, které jsem strávil s Malými bratry Ježíšovými - opak je pravdou! Hodně jsem se naučil

o sobě a životě prostých lidí. Našel jsem u Malých bratrů to, co jsem hledal: velmi prostý a skutečně kontemplativní život. Zároveň jsem pochopil, že srdcem jejich charismatu ani není především prostota anebo mlčení, nýbrž „být bratrem“. Jak stojí v konstitucích bratrů: „*Nežijeme mezi lidmi, abychom se stali jejich pastýři nebo učiteli, nýbrž abychom byli jejich bratry.*“ Od toho se odvíjí vše ostatní, i tento „kontemplativní“, tedy „nazírající“ a naslouchající přístup k prostým lidem, skrze které k nám mluví Pán, a k životu vůbec. A tato tou-

ha být bratrem všem bez rozdílu a bez ohledu na jejich náboženství, kterou Malí bratři zdědili po bl. Charlesi de Foucauldovi, je jistě poselstvím pro celou církev, a zvláště pro mne samotného v mé další práci jako oblát.

V polovině listopadu odletím z Egypta a budu čekat v Rakousku, co rozhodne otec generál o mém dalším působení.

Věřím, že vás budu moct brzy navštívit.

Na brzkou shledanou! Pán ať vám všem žehná!
Váš bratr v Kristu

o. Gunther, oblát Panny Marie Neposkvrněné

Dramatický kroužek ve hře O sv. Václavu na Mouřenci

Všichni už dnes díky Lukáší Milotovi známe kostel sv. Mořice na Mouřenci nad Annínem. Krom jeho komentovaných prohlídek, koncertů, učených přednášek a uměleckých vystoupení se v tomto kostele s velkým ohlasem setkává i dětské divadlo.

U zrodu těchto představení stál vlastně P. Tomas, který v r. 2013 dokonce to první - o sv. Mořici - sám napsal, s dětmi z dlouhoveské školy secvičil a předvedl v rámci tzv. Mouřeneckého léta.

Na podzim téhož roku požádal paní učitelku Šiškovou ze základní školy TGM, zda by s dětmi nemohla předvést nějakou hru o sv. Václavovi. Secvičit něco takhle narychlo byl trochu oříšek, zvláště když nebyl k dispozici ani vhodný text. Nebyla by to ale sušická farnost, aby jeden nevypomohl druhému. A právě Dáša Větrovská je jednou z těch, kteří mají ruku k pomoci vždycky napřaženou. Během dvou dnů sehnala krásný text od Marie Holkové, který se dobře rýmoval, dětem se snadno učil a navíc svou jazykovou strukturou evokoval i dobu sv. Václava. Nemožné se stalo skutkem a děti hru premié-

rově předvedly už o svatováclavském jubileu na farní zahradě v Sušici. Protože se všem moc líbila, zopakovaly ji poté v rámci akce „Andělé na Andělíčku“ spolu se ZUŠ na Andělíčku a konečně letos v předvečer svátku sv. Václava na Mouřenci. Je neuvěřitelné, že týden předtím se ty samé děti naučily, secvičily a v rámci mouřenecké poutě zahrály i hru o sv. Mořici od P. Tomase.

Není cílem líčit zde příběh sv. Václava, který všichni dobře známe, ale nelze nezmínit skutečně vynikající výkony jak hlavních představitelů - sourozenců Václava (hrál Tadeáš Novák) a Boleslava (Ondřej Farbar), jejich matky Drahomíry (Vladimíra Merglová), všech vedlejších rolí a báječných vypravěčů. Hanka Šišková navíc k představení velmi citlivě vybrala i doprovodnou hudbu. Když si představíme, že divadlo se odehrávalo v kulisách krásné románské stavby mouřeneckého kostela pod více než 700 let starými freskami, bylo o jedinečný umělecký zážitek postaráno a dlouhotrvající potlesk publika byl zcela zasloužený.

V dnešní době, kdy všichni nařkáme na děti,

kteří mají být nezvladatelné, necitlivé, nečtoucí a samá další „ne“, je dramatický kroužek paní učitelky Šiškové příjemným překvapením. Děti jsou disciplinované, tvrdě na rolích pracují, jejich umělecký projev je uvolněný a jistý. Navíc si tak tvoří úzký vztah k divadlu, literatuře a umění vůbec a naplňují smysluplně svůj volný čas. Pro mě osobně bylo navíc příjemným překvapením, když jsem zjistila, jak přátelský a neformální vztah mají ke své učitelce, jak kamarádsky s ní mluví, aniž by tím utrpěla úcta nebo autorita.

Spolu se všemi diváky bychom jim chtěli poděkovat a poprosit všechny, kdo se na práci tohoto kroužku podílejí - a nejsou to jen děti se svojí učitelkou, ale i maminky, které vyrábí kostýmy a všechny Dášy Větrovské, které nabídnou pomocnou ruku -, aby ve své práci nepřestávali a připravili nám ještě další milá odpoledne. Radovali jsme se z něj nejenom my, ale i ten kostel, který už sedm století stojí nad řekou Otavou a který si určitě občas připadá smutný a opuštěný. Dětské hlasy ho dokázaly rozeznít a potěšit.

Helena Pekárková, Kašperské Hory

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

POZVÁNKY A INFORMACE Z CHARIT

* **Zajděte 18. 11.- 2. 12. do českobudějovického kostela Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí! Čeká tu na vás výstava fotografií s názvem „Lidé bez domova“.** Pořádá Terénní program Městské charity České Budějovice s podporou města České Budějovice.

* **Ve čtvrtek 20. listopadu 2014 si můžete vyzkoušet, jaké je to strávit podzimní noc venku.** Na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích se koná charitativní akce na podporu osob bez domova a organizací, které jim pomáhají. Od 18 do 22 hod. na vás čeká kulturní program: slovo českobudějovického biskupa, divadlo Víti Marčíka, kejklíř Vojta Vrtek, Pěvecký sbor Biskupského gymnázia a Bezdomovecké divadlo. Součástí je prezentace sociálních služeb, výstava fotografií a sbírka ošacení, obuvi a příkrývek. Po 22. hod. budete moci přenocovat pod širým nebem, akce končí 21. 11. v 8 hod. Vstupné: trvanlivé potraviny v minimální hodnotě 50 Kč.

* **Přispějte do Národní potravinové sbírky v supermarketech po celé ČR v sobotu 22. listopadu 2014. Od 8 do 20 hod. můžete darovat trvanlivé potraviny,** které budou v zimě rozdávat neziskové organizace hladovějícím. Zde můžete přispět potravinami na humanitární pomoc místních charit: České Budějovice (Penny a Kaufland), Český Krumlov (Penny), Jindřichův Hradec (Kaufland), Kamenice n. Lipou (Penny), Písek (Kaufland), Tábor (Penny a Kaufland) a Týn n. Vlt. (Penny). Děkujeme!

* **Do Azylového domu pro muže v Záblatí u Prachatic se můžete podívat v pondělí 24. listopadu 2014. V 10 hod. bude slavnostně otevřena společenská místnost Domu sv. Petra (Záblatí u Prachatic č. 38), všichni jsou zváni!**

* **Přijměte pozvání na přednášky a následné diskuse o domácím násilí v úterý 25. listopadu v Č. Budějovicích** (Komunitní centrum Máj, Klub seniorů, odpoledne) a **2. prosince v Táboře** (Rodinné centrum Radost, ulice Kpt. Nálepky 2393, od 17 hod.). Jak se zachovat, když máme podezření na domácí násilí, jak pomoci, co je ještě normální a co do partnerských vztahů nepatří, o tom pohovoří pracovnice českobudějovického Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím. Jsme tu pro vás!

* **Na kontrolu využití darů charitou Pínsk se vydají přímo do Běloruska pracovníci Diecézní charity České Budějovice.** V týdnu 1.-5. prosince se budou v Písku zabývat vyúčtováním za podporu projektů Adopce na dálku a Děti ulice a návštěvami podpořených dětí. Na oba tyto projekty dlouhodobě přispívá Diecézní charita České Budějovice a adoptivní rodiče.

* **Na Adventní koncert v pondělí 8. prosince 2014 srdečně zvou Diecézní a Městská charita České Budějovice.** Koncert je pořádán pro dobrovolníky, dárce a přátele Charity od 18 hod. v sále Konzervatoře v Českých Budějovicích (Kanovačská 22). Těšíme se na setkání s vámi!

Pozvání pro děti a mládež z Milevska a okolí do Klubu Fanouš

Klub Fanouš je součástí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež při Farní charitě Milevsko. Návštěvníci ve věku 8-26 let tu mají otevřené dveře každý den odpoledne kromě středy. Naleznou tu nabídku volnočasových aktivit, pomoc s doučováním, dostane se jim tu vyslechnutí v tématech souvisejících s dospíváním. Naleznou tu zázemí i ti, kteří jsou tvůrčí, ale chybí jim prostor k realizaci (např. hudební zkušebna).

Děti a mláďa mohou využívat i pravidelné akce Klubu: každé pondělí hudební odpoledne, úterky výtvarná dílna, čtvrtky tvůrčí nápady dětí a pátky jsou věnovány filmovému odpoledni a debatám. Novinkou je pingpongový stůl, který nám věnoval pan starosta Zdeněk Herout. Stůl je hojně využíván dětmi a již proběhl první pingpongový turnaj. Panu starostovi děkujeme!

Hana Filová

Je mi 75 let. Potřebuji brigádu

Paní Marie z Českobudějovicka nedávno oslavila 84. narozeniny. O oslavě v pravém slova smyslu však nemohla být řeč. Několik posledních let splácí dluhy a exekuce, jejich výše se pohybuje ve stovkách tisíc korun. Není pravdou, že odchodem do důchodu se člověk dluhů zbaví – závazek splácet dále trvá. Česká správa sociálního zabezpečení, která je povinna provádět exekucní srážky, peníze strhává i z důchodů. A nejen starobních. Exekuce mohou být důchody vdovské či invalidní.

Paní Marie má vysokoškolské vzdělání, žije sama a nemá příbuzné. Možná i proto jezdila na předváděcí akce. Tady podepsala více nevýhodných smluv na nákup zboží. Hrnce a vysavače splácela postupně, po nějaké době však přišly finanční problémy. „Nejprve jsme s paní Marií vypověděli smlouvy tam, kde to bylo možné. Domluvili jsme splátkové kalendáře a postupně se podařilo dluhů zbavit,“ popisuje Blanka Mikšíková z Poradny Eva při Diecézní charitě České Budějovice.

Podle údajů České správy sociálního zabezpečení se počet seniorů, kteří mají důchod zatížen exekucí, od roku 2008 zdvojnásobil. Nejčastějším důvodem zadlužení je nákup zboží na předváděcích akcích, podepsání smlouvy s pouličními či podomními prodejci, velmi drahé kupní a úvěrové smlouvy. Mnohdy si lidé v penzi berou půjčky, aby mohli poskytnout peníze svým dětem. To je i případ paní Heleny z Pelhřimovska. Ve svém věku (75 let) si musela hledat brigádu. Kvůli synovi, který je nezaměstnaný a má velké dluhy, podepsala půjčky na svoje jméno. „Dluhy dosáhly výše, kdy je paní Helena nebyla schopná splácet, a přišly exekuce. Společně jsme požádaly o splátkové kalendáře u věřitelů, pozastavení a doplacení jiných dluhů,“ vypráví Aneta Vytisková z Občanské poradny při Oblastní charitě Pelhřimov.

Senioři, kteří mají finanční problémy, nejsou pouze klienty charitních poraden. „Ano, máme několik obyvatel, kteří mají exekuci. Např. jeden si dluhy přinesl ještě z období produktivního věku, kdy neplatil zdravotní pojištění,“ potvrzuje Jitka Dopitová z charitního Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí.

Do dluhů je lehké se dostat, bez ohledu na vzdělání. Pro všechny, kteří se ocitnou v těžkostech, je k dispozici síť charitních poraden po celých jižních Čechách.

Věrka Michalíková

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Ohlas na Benefiční běh městem Vimperk 2014

Oblastní charita Vimperk ve spolupráci s Gymnáziem a Střední ekonomickou školou Vimperk a Ski klubem Šumava uspořádala 9. 9. 2014 Benefiční běh městem Vimperk 2014. Celé sportovní odpoledne se neslo v poklidném duchu. Nadšení a závodní atmosféra se nesla po celém hřišti. Závodníci a všichni přítomní i ti, kteří přispěli, aniž by vyběhli na trať, si celé odpoledne užili. Jistě k tomu dopomohlo i počasí, které nám všem vyšlo vstříc a ukázalo, že v tomto deštivém období sluníčko ještě umí svítit.

Výtězek, kvůli kterému se tato dobročinná akce konala, bude použit na krizovou pomoc NEXUS. Vyšplhal se na 6241,- Kč. Krizová pomoc NEXUS je určena lidem, kteří jsou ohroženi na zdraví nebo na životě (například, obětem násilí, šikany, osobám se sebevražednými sklony, krize při ztrátě partnera, dítěte... Na startovní čáru se postavilo rovných 80 závodníků a mnoho dalších přispělo bez účasti na startu.

Za organizaci na závodech patří velký dík právě realizačnímu týmu Ski klubu Šumava. Díky němuž proběhlo po sportovní stránce vše na profesionální úrovni.

Další díky patří firmě SAS TRADING CZ, s.r.o. za tisk plakátů, Janu Viennrovi za tisk pamětních listů, městu Vimperk, MěKS Vimperk. Dále bychom chtěli poděkovat všem, kteří se běhu zúčastnili, ať už jako závodníci či diváci a finančně

tak tuto akci podpořili.

Dnes už je skoro jisté, že z vydařeného nultého ročníku se stane ročník první, druhý, třetí ... Budeme doufat, že touto formou pojatá pomoc se stane tradicí.

Jana Brabcová

Sušící pěšky pro druhé

Oblastní charita Sušice se 8. října 2014 připojila k celostátnímu týdnu sociálních služeb svým projektem *Sušící pěšky pro druhé*, při kterém představila nejen své sociální služby poskytované v ORP Sušice, ale i služby ostatních poskytovatelů (Diakonie, Fokus Písek aj.).

Prostřednictvím akce se veřejnost mohla na jednotlivých zastaveních seznámit s nabídkou služeb, probíhala charitní sbírka *Košík pro souseda* (finanční sbírka na nákup

základních potravin) a lidé si také mohli vyzkoušet, jak obtížný je pohyb na invalidním vozíku v terénu v městském prostředí.

V galerii Branka byla otevřena vzpomínková fotografická výstava „*Olga Havlová a Výbor dobré vůle*“. Společného setkání s veřejností na sušickém náměstí byli přítomni také starosta města Sušice a starostka Kašperských Hor a jiné významné osobnosti.

Projekt *Sušící pěšky pro druhé* byl zároveň využit k otevření a propagaci nových charit-

ních prostor v centru města Sušice, v ulici Havlíčkova 110, kterým požehnal P. Václav Hes. Najdeme zde kvalitní zázemí pro Sociální poradnu Racek se samostatnou konzultační místností a dětským koutkem a zázemí pro pracovníky terénních služeb sociální péče.

K dispozici je také nově vybudovaný sklad kompenzačních pomůcek pro osoby se zdravotním postižením.

Marie Hřečínová-Prodanová

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

V kůži cizince

Poradna pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice se zapojila do Výstavy sociálních služeb, která probíhala v českobudějovické Radniční síni od 6. do 29. října 2014. Pracovnice Poradny připravily workshop „V kůži cizince“, který byl určen pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ. Cílem bylo přiblížit žákům situaci cizince v České republice a nastínit činnosti a služby Poradny. Workshop proběhl v rámci výstavy třikrát a zúčastnilo se ho cca 40 dětí. Žáci s pracovníci Poradny diskutovali o problémech, které vedou cizince k odchodu z domova, a přemýšleli nad těžkostmi, s kterými se cizinec v ČR může setkat. Součástí workshopu byla poznávací hra, při níž se žáci procvičili v zeměpisných znalostech. *Jana Dvořáková*

Ohlédnutí za aktivitami Oblastní charity Třeboň

Oblastní charita Třeboň uspořádala ve spolupráci se společností Ledax, o.p.s. několik akcí pro seniory v rámci projektu „Spolu“. Tato setkání byla financována z grantového programu „Podpora sociálních aktivit“ města Třeboně.

* **Posezení s harmonikou**, na kterou zahrál pan Jiří Teska, se zúčastnilo 30 osob. Samozřejmě nechybělo ani občerstvení.

* Přednáška **Jak nenaletět šmejdům** byla určena seniorům a osobám se zdravotním postižením. Vystoupila na ní odbornice na dluhovou problematiku z Občanské poradny v Českých Budějovicích.

* Akce **Dušíčkové vazby** proběhla pod vedením zkušeného floristy 31. 10. 2014 a byla určena seniorům a osobám se zdravotním postižením. *Lucie Bicková*

Posezení pro seniory na faře v Malenicích

Na malenické opravené faře se rozproudil společenský život. I Charita Malenice uvítala možnost využití těchto prostor k uspořádání Podzimního posezení, určeného našim klientům i veřejnosti. Hostem byla PharmDr. Markéta Jirsová z volyňské lékárny, s kterou se mnozí setkávají právě při vyzvedávání léků a řešení zdravotních problémů. Je to příjemná dáma, kterou je radost poslouchat - i když se věnovala odborným záležitostem, dokázala je osvětlit velice srozumitelně i nám, naprostým laikům. Přednáška byla směřována především ke starší populaci a z toho vyplynula i témata. Paní Jirsová odpovídala na všetečné otázky a byla i milou společnící. Při všech setkáních se seniory chceme, aby se dozvěděli nové a zajímavé věci, které mohou využít i v běžném životě. Nejdůležitějším cílem je ale setkání samotné, popovídání, humor. Že si k tomu uděláme kávu a sníme nějakou dobrůtku, je jenom takový malý bonus. *Jaroslava Houzímová*

Pečovatelská služba Farní charity Pacov získala ocenění „Značka kvality v sociálních službách“

Ocenění Značka kvality v sociálních službách je externí systém hodnocení kvality sociálních služeb, který byl vloni zařazen do prestižního vládního Programu Česká kvalita. Program sdružuje seriální a ověřené značky kvality na českém trhu, přináší certifikovaným poskytovatelům sociálních služeb zpětnou vazbu na aktuální stav poskytované péče, ale zároveň předkládá i doporučení, v jakých oblastech je možné se dále zlepšovat život svým uživatelům. Uživatelé či zájemce o službu a jejich rodinné příslušníky informuje o kvalitě a možnostech dané služby a pracovníky motivuje k dalšímu zlepšování poskytovaných služeb.

Letos na jaře byla vybrána pečovatelská služba Farní charity Pacov do pilotního programu certifikace pečovatelských služeb. Bylo hodnoceno 85 kritérií ve dvou základních oblastech: péče,

individuální přístup, partnerství a stravování. Proces hodnocení probíhal přímo u nás, poskytovatele sociálních služeb, a v domácnostech uživatelů, kdy byly formou rozhovorů ověřovány názory poskytovatele a zaměstnanců.

Dne 9. 10. 2014 na VI. výročním kongresu poskytovatelů sociálních služeb ČR převzala pečovatelská služba Farní charity Pacov z rukou prezidenta Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR Ing. Jiřího Horeckého, Ph. D., MBA, certifikát Značka kvality v sociálních službách. Velmi si tohoto ocenění vážíme a děkujeme našim uživatelům za rozhodnutí pečovatelskou službu využívat. Velké poděkování za spolupráci a podporu směřuje k Městskému úřadu Pacov. Poděkování patří i všem sponzorům, dárcům, příznivcům a dobrovolníkům, bez kterých by se naše služba neobešla. *Alena Kokešová*

Když se zubař stane zedníkem v České republice

Od 5. září platí na Ukrajině příměří, ovšem často dochází k jeho porušování. Od dubna, kdy boje na východě země propukly, si vyžádaly na 3600 obětí. „Nejvíce lidí z Ukrajiny u nás bylo první týden v září, zhruba pětkrát více, než je obvyklé“ uvádí Jana Dvořáková z českobudějovické Poradny pro cizince a migranty, kterou provozuje Diecézní charita. „V tu dobu hojně přicházeli lidé, kteří měli na Ukrajině příbuzné. Měli o ně strach a chtěli získat informace o legálním pobytu“, vysvětluje Ilona Pelechová z téže Poradny. „V České republice je mnoho lidí z tzv. třetích zemí - Ukrajiny, Ruska, Moldavska atd. Zdravotní sestry, učitelé, architekti, zubaři. Mají vysokoškolské vzdělání, ale pracují jako dělníci. Mají strach, že by nezvládli původní odbornou profesi v českých podmínkách. Že dobře neovládají jazyk, že nejsou jejich znalosti na dostatečné úrovni a zda by je přijali čeští kolegové. Nevěří si. A pokud již nějakou dobu pracují jako dělníci, přidávají se obavy, že vypadli ze svého oboru,“ vypočítává důvody uplatnění cizinců v nekvalifikovaných profesích Dvořáková. Příběhem s dobrým koncem je žena z východní Evropy. Její muž, původem naopak ze západní Evropy, dostal v Budějovicích nabídku práce. „Pomohli jsme jim s legalizací pobytu. Po nějaké době přišla paní znovu, prosila nás o pomoc s rozšířením kontaktů. Nabídli jsme jí kurz češtiny, který v centru Budějovic každý týden pořádáme. Účastnila se i dalších aktivit, při kterých se setkávají cizinci z různých zemí a čeští dobrovolníci, a našla přátele. Nakonec jsme jí pomohli s uznáním vzdělání, aby mohla pracovat jako učitelka angličtiny. Celý proces trval necelý rok, její cesta byla velmi rychlá,“ uzavírá Jana Dvořáková, vedoucí Poradny pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice. *Věra Michalíková*

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Kurz vyrábění biblických postaviček v Českých Budějovicích

V pátek 17. 10., kdy jsme někteří volili v 2. kole své zástupce do Senátu, se nás několik sešlo na Děkanství v Budějovicích na kurzů vyrábění biblických postaviček.

Biblické postavičky jsou metodickou pomůckou, trup mají z drátu a nohy z olova. Je tedy možné vyjádřit jimi postoj i pohyb (krok, klečení, ruce před obličejem...). Text a jeho děj se nám lépe vstřípí, když se díváme na postoj a rozložení jednotlivých postaviček. Nedají se koupit hotové, ale vyrábí se na kurzech pořádaných Českým katolickým biblickým dílem. A právě takové jsme si mohli sami vyrobit. Provázela nás lektorka Marie Klačková.

Bylo nás kolem pětadvaceti účastníků. Někteří byli „ostřílení“ vyráběči postaviček (nejzasloužilejší v tomto směru je katecheta z prachatického vikariátu, který si na kurzu dělal cca 25. postavičku). To už je s nimi jiná práce – to se pak jakýkoliv příběh dobře „zahráje“ a mohou se zapojit i posluchači. Nicméně byli tam i tací, kteří si vyráběli svoji první postavičku a také z toho byli patřičně nadšení. Já jsem patřila k těm, kteří si vyráběli druhou. S jinou suchdolskou farností, tehdy asi dvanáctiletou, jsme si jednu udělali v Chlumu u Třeboně, kde se dva roky po sobě kurz konal. Takže muže jsem měla, potřebovala jsem ženu a to mi konečně časově vyšlo.

Jak již je uvedeno v úvodu, začínali jsme v pátek 17. října v 17 hod. Nejprve jsme se museli rozhodnout, jestli chceme vyrábět mladou nebo starou ženu, středního nebo velkého muže, nebo dítě. Dělalí jsme (aspoň pro mě) tu jednodušší práci – připravili jsme si hlavičku, oblepili ruce a nohy a vycpali si břicho. Ale zato druhý den – toho šití!

Dopoledne po společné snídani jsme začínali modlitbou a rozjímáním nad biblickým textem. Při tom jsme si vyzkoušeli práci s již hotovými postavičkami. Učili jsme se jimi vyjadřovat pocity a různé postoje.

Dále jsme se zamýšleli nad textem z Matoušova evangelia o hřivnách. Ve dvou skupinách jsme znázorňovali dvě scény, při nichž se jako další materiál používají např. různé látky, většinou v přírodních barvách, a další. Mohli jsme vidět znázorněnou situaci, kdy pán dává třem služebníkům hřivny (hřivna bylo 5000 denárů, jeden denár mzda na jeden den a 5 hřiven přepočítáno na dnešní dobu asi 25 milionů Kč). Druhá skupina předvedla chvíli, kdy po svém návratu pán přidává prvním dvěma služebníkům, kdežto toho třetího vyvádějí ven do temnot, kde bude plác a skřípění zubů.

Navštívil nás také P. Bohouš Richter, který zdůraznil, že až se budeme chystat ke zpovědi, abychom se také soustředili na to, co umíme, v čem jsme dobří, co jsme od Pána dostali, co jsme dobrého udělali a za to Pánu děkovali.

Poté jsme pokračovali ve výrobě postaviček. Z kůže jsme obšili ruce a nohy, později oble-

O poselství sv. Martina

Které z českých dětí nezná pranostiku: „Svatý Martin přijíždí na bílém koni“? Asi každé ji už od předškolních let slyšelo mnohokrát... A pokaždé 11. listopadu už od ranních hodin všechny rozhlasové stanice tuto pranostiku rády připomínají.

Co vlastně víme o svatém Martinovi dnes, tolik let od doby, kdy žil? Má nám co říci i dnes, tady a teď?

Tak to je šalamounská otázka. A odpovědi na ni je i jednoduché slavení svátku svatého Martina. Do Třeboně již víc než 10 let přijíždí svatý Martin na koni. Nevadí, že kůň je někdy jiné barvy než bílé, přesto se na něj pokaždé těší desítky dětí, rodičů i prarodičů. Na náměstí zazní fanfára a začne scénka o tomto světcí. Vypravěč a kronikář uvedou důležitá data a okolnosti života. Děti i dospělí se přitažlivou formou dozví, že Martin se narodil v Panonii okolo roku 316, že jeho otec byl důstojníkem římské armády, který si přál, aby se jím stal i Martin, a ten z poslušnosti přijal toto otcovo rozhodnutí, i když jej srdce táhlo jinam...

Pak na scénu přichází Martin s vojáky, kteří se za třeskutého mrazu hřejí u ohýnku. Ten kvůli depeši musí opustit a jet do Amiens. Tam u brány města potkávají žebráka a nastává dlouho očekávaná chvíle plná napětí, při níž vynikne Martinův ohromný čin lásky, neboť se rozdělí o svůj vlastní zimní plášť. Kronikář doplní, co se s Martinem dělo dále, jak se nechal pokřtít, stal se poustevníkem a pro svůj svatý život nakonec biskupem v Tours..

Na počest sv. Martina a za doprovodu trubky přijíždějícímu Martinovi na koni zazpívají: „SLÁVA, MARTINOVI, SLÁVA, ŽE SE ROZDĚLIL, BOHA OSLAVIL.“ Vlajkonoš se připojí za Martina do čela lampionového průvodu dětí a rodičů i s množstvím kočárků. Pak následuje mše sv. pro účastníky a P. David upozorní na poselství sv. Martina pro dnešní dobu. Jako dárek dostanou děti z rukou našich kněží perníkové koníčky svatého Martina s výzvou, že nás kromě sv. Martina provází domů také Pán Ježíš...

B. Ettlerová,

foto Marie Košinová

Scénka ze života sv. Martina na Masarykově nám. v Třeboně.

Další fotografie k článku najdete na 2. straně obálky.

pili hlavičku a přidělali vlasy. Pak bylo na řadě došití šatů, které jsme dodělávali přímo na postavičky (ty jsme si vybrali z velkého množství, které měla Maruška dopředu našité). Bylo potřeba ještě doladit pár drobností, třeba závoje, šály, pláště apod., a postavičky jsou připravené dělat radost jejich tvůrcům, dětem a dalším.

Po celý čas bylo o nás dobře staráno, za to patří velké díky děvčatům z DKS Martině, Olze a také Ivetě; a především lektorce Marušce, která nám vše dobře vysvětlila a pomohla. Všem pak mohu popřát mnoho vydařené práce s postavičkami.

Iva Hojková

14. 12. 2014 (neděle)
v 15 hod.

ADVENTNÍ KONCERT
Písňe adventní a mariánské

v podání
Komorního pěveckého sboru
ZUŠ O. Nedbala
pod vedením Heleny Boučkové

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Plusy Setkání 50+

Setkání manželů 50+ proběhlo 15.–17. 10. 2014 v domě sv. Vintíře na Dobré Vodě u Hartmanic sice nenápadně, ale co se dělo uvnitř a jakými plusy přispělo do života starších manželů, které opouštějí nebo už opustily dospělé děti? To může sdělit jen ten, kdo se účastnil. A vy další si o tom můžete aspoň přečíst ...

Na akci setkání manželských párů 50+ jsme se rozhodli vyrazit díky loňské příznivé zkušenosti z prázdninového setkání rodin s dětmi pořádaného DCR a provázeného manžely Poláčekovými v Bohuslavicích nedaleko Nové Říše.

Letos jsme se sešli v téměř komorním počtu šesti párů, a jak se v průběhu ukázalo, byl tento počet zřejmě ten správný.

Obě přednášky k tématu „prázdného hnízda“ byly zajímavé a každá z nich byla zakončena otázkami, které navodily dobrá témata k promyšlení ve dvojici.

Ovzduší vzájemného porozumění dalo prostor k upřímnému sdílení dojmů a názorů mezi námi, kteří jsme se vesměs viděli s mnohými poprvé.

Vrcholem setkání pro nás, a možná i velkou většinu zúčastněných, byla večerní sobotní bohoslužba, která byla zakončena individuálními přímluvnými modlitbami za jednotlivé

manželské páry s netradiční obnovou manželského slibu.

Domů jsme si odvezli radost a pokoj v duši umocněný zjištěním, že nejsme na své cestě životem v páru se svými problémy sami. Možná jsme získali další, pro nás dosud méně známý způsob, jak lze vztah v našem manželství proměnit k lepšímu.

Na úplný závěr je nutné podotknout, že výběr místa (nedaleko poustevny sv. Vintíře) i čas pro toto setkání byl požehnaný. Celé totiž bylo zářmováno nádherně barevnou a prosluněnou atmosférou babího léta v krásné šumavské krajině, což bylo pro nás neobyčejně příjemné.

Saša a Eva

A ještě k synodu o rodině...

Z promluvy papeže Františka Duch svatý vždycky řídil tuto loďku na závěr zasedání synodu v aule Pavla VI.

... Klidně bych mohl říci, že jsme v duchu kolegiality a synodality opravdu prožili synodu, solidární a společnou cestu.

A poněvadž šlo o „cestu“ – jsou při každé cestě úseky rychlého běhu v jakési snaze přemoci čas a dosáhnout co nejrychleji cíle; jiné momenty jsou únavné a skoro by se chtělo říci: dost už! A jiné jsou zase plné nadšení a zápalu. Byly to chvíle hluboké útěchy, když jsme naslouchali svědectvím opravdových pastýřů (srov. Jan 10 a Cann. 375, 386, 387), kteří s prozíravostí nosí v srdci radosti a slzy svých věřících; chvíle útěchy, milosti a potěchy, když jsme naslouchali svědectvím rodin, které se synody účastnily a dělily se s námi o krásu a radost svého manželského života. Cesta, na níž silnější cítí povinnost pomoci slabšímu a kde se zkušenější dává do služeb druhých, také v konfrontacích. A protože jde o cestu lidí, objevily se spolu s útechami také momenty neútechy, napětí a pokušení, která by bylo možno zmínit podrobněji:

Pokušení nepřátelské umíněnosti, tj. snahy uzavřít se do toho, co je psáno (litery), a nechat se překvapovat Bohem, který je Bohem překvapení (duch); do zákona, do jistoty toho, co známe, a ne toho, co se máme ještě naučit a čeho máme dosáhnout. Od Ježíšových dob je

to pokušení horlivců, skrupulantů, puntičkářů a nebo – dnes – takzvaných „tradicionalistů“ a také intelektuálů.

Pokušení destruktivního humanitářství, které ve jménu klamného milosrdenství obvažuje rány bez toho, že by nejprve hojilo a léčilo, zabírá se příznaky a nikoli příčinami a kořeny. To je pokušení „humanitářství“, bázlivců a také takzvaných „progresistů a liberálů“.

Pokušení přetvořit kámen na chléb a zkrátit tak dlouhý, tíživý a úporný půst (srov. Lk 4,1-4) a také přetvořit chléb na kámen a kamenovat hříšníky, slabochy a nemocné (srov. Jan 8,7), to znamená přetvořit jej na „neúnosná břemena“ (srov. Lk 11,46).

Pokušení sestoupit z kříže, uspokojit tak lid a neplnit dále Otcovu vůli; podrobit se světskému duchu a nesnažit se ho naopak očistit a podrobit Duchu svatému.

Pokušení opomíjet „depositum fidei“ a považovat se nikoli za strážce, ale za vlastníky a pány anebo na druhé straně pokušení opomíjet realitu a používat pedantský a uhlazený jazyk s cílem mluvit mnoho a neříci nic! Myslím, že se tyto věci nazývaly „byzantinismus“...

Drazí bratři a sestry, pokušeními se nemáme nechat děsit či rozrušovat, ba ani odrazovat, protože žádný učeďník není větší než jeho Mistr. Jestliže byl tedy pokoušen Ježíš, který byl nazván dokonce Belzebubem (srov. Mt 12,24), nemohou Jeho učeďníci očekávat lepší zacházení.

Osobně by mi působilo velkou starost a zármutek, kdyby tato pokušení nebyla a nevyskytly se vzrušené diskuse, duchovní hnutí (DC, 6), kdyby všichni souhlasili nebo se utekli k falešnému kvietistickému pokoji. Naopak, viděl jsem a slyšel – s radostí a uznáním – promluvy a vystoupení plné víry, pastoračního a věroučného zápalu, moudrosti, přímosti a odvahy: odhodlanosti(parresie). A cítil jsem, jak před očima vystává dobro církve, rodin a suprema lex, salus animarum (srov. CIC, kán. 1752). A to vždy, jak jsme tady v aule řekli, aniž by někdy byla zpochybněna základní pravda svátosti manželství: nerozlučnost, jednotu, věrnost, rodičovství čili otevřenost životu (srov. CIC, kán. 1055, 1056 a Gaudium et spes, 48).

A to je církev, Pánova vinice, plodná a starostlivá Matka, která nemá strach vyhrnout si rukávy a lít olej a víno na rány lidí (srov. Lk 10,25-37); která nehledí na lidstvo z proskleného zámku, aby lidi soudila nebo třídila. Taková je jedna, svatá, všeobecná a apoštolská církev, pravá Kristova nevěsta, která se snaží být věrná svému Ženichovi a Jeho učení. To je církev, která nemá strach jíst a pít s prostitutkami a celníky (srov. Lk 15). Církev, která má rozvěšené dveře, aby přijímala potřebné a kajícíníky, nejenom spravedlivé nebo ty, kteří si myslí, že jsou dokonalí! Církev, která se nestydí za padlého bratra

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

VIII. světové setkání rodin

22.–27. září 2015 přivítá město Filadelfie v Pensylvánii účastníky VIII. Světového setkání rodin.

V červnu 2012 proběhlo VII. Světové setkání v Miláně, kterého se zúčastnily statisíce lidí, a na mši se Svatým otcem byl přítomen více než milion lidí z celého světa.

Od prvního Světového setkání rodin v roce 1994, jejichž tradici založil blahoslavený Jan Pavel II., se tato setkání snaží posílit pouta rodin po celém světě.

Každé Setkání rodin má své téma, jehož cílem je zdůraznit význam rodiny a upozornit na její skutečnou hodnotu pro dobro společnosti.

Mottem setkání v r. 2015 je „**Naším posláním je láska: rodina plná života**“.

MODLITBA RODIN K VIII. SVĚTOVÉMU SETKÁNÍ RODIN 2015 VE FILADELFI:

Bože a Otče nás všech,
v jednotě s Ježíšem,
svým synem a naším Spasitelem,
jsi nás učinil svými syny a dcerami
v rodině církve.

Dej ať tvá milost a tvá láska
pomáhají našim rodinám,
aby byly vzájemně spojeny

ve věrnosti evangeliu.

Dej, ať příklad Svaté rodiny a moc Ducha Svatého pomáhají všem rodinám uskutečnit domov společenství a modlitby, a shlédni zvláště na ty, které podstupují zkoušky, aby vždy žily v pravdě a lásce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Případným zájemcům o setkání rodin ve Filadelfii doporučujeme sledovat www.rodiny.cz, kde se budou průběžně objevovat informace k organizaci cesty.

<http://www.biskupstvi.cz/2014-05-06-jakebude-svetove-setkani-rodin-v-roce-2015>

<http://www.worldmeeting2015.org>

DCR připravuje...

... adventní víkendové setkání rodin v klášteře v Nových Hradech 28.-30. 11. 2014. Hostem je letos Mgr. Kateřina Bričcinová, PhD. z TF JU v Českých Budějovicích se sobotní přednáškou „*Na počátku byl Dar sebe*“, jejímž tématem je tajemství Trojjediného Boha a povolání člověka v jeho světle. Čeká vás ticho a zastavení v prostorách kláštera, ale i program pro celou rodinu šitý na míru adventnímu času.

Přihlásit se můžete na www.dcr.bcb.cz

... přednášku Mgr. Ing. Jana Čapka **Manipulace ve vztazích** 1. 12. 2014 v 16.30 v Malém sále Metropolu v Českých Budějovicích. Zastavte se v adventních dnech a darujte čas svým vztahům - nejbližším i sobě.

... adventní duchovní obnovu ve Strakonici 13. 12. 2014 v odpoledních hodinách.

... setkání pro rodiny, jejichž děti odešly příliš brzy „*Světlo se šíří světem*“ v neděli 14. 12. ve 14 hod. v kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích (u piaristů). Zveme na bohoslužbu s P. Josefem Prokešem, při níž chceme pamatovat nejen na naše zemřelé děti, ale i na jejich rodiny a blízké, přátele. Po bohoslužbě nabídneme setkání u malého občerstvení v prostorách kláštera.

Více informací o akcích na www.dcr.bcb.cz

Pokračování z 12. strany.

a nepředstírá, že jej nevidí, ba dokonce se cítí vtažena ba téměř povinována jej pozvednout a povzbudit, aby se vydal na cestu, a doprovází jej vstříc definitivnímu setkání se svým Ženichem v nebeském Jeruzalémě.

Toto je církev, naše matka! A když se církev v různosti svých charismat společně vyjádří, nemůže se mýlit. V tom je krása a sílasensus fidei, onoho nadpřirozeného smyslu pro víru, který dává Duch svatý, abychom společně všichni mohli přistoupit k jádru evangelia a naučit se následovat Ježíše ve svém životě. To nesmí být viděno jako důvod ke zmatku a znechucení.

Mnoho komentátorů nebo lidí, kteří si povídají, si představovalo, že vidí hádající se církve, kde stojí jedni proti druhým, a dokonce zapochybovali o Duchu svatém, pravém promotorovi a garantovi jednoty a harmonie v církvi. Duch svatý v průběhu dějin vždycky řídil tuto loďku prostřednictvím svých služebníků, i když bylo moře nepříznivé a neklidné a služebníci byli nevěrní a hříšní.

-9652A jak jsem se osmělil, říci vám na začátku synody, bylo nezbytné toto všechno prožívat s klidem a vnitřním pokojem také proto, že synod probíhá cum Petro et sub Petro a přítomnost papeže je zárukou pro všechny.

(...) Drazí bratři a sestry, máme nyní ještě rok na to, aby v duchovním rozlišování uzrály na-

vřžené myšlenky, našli jsme konkrétní řešení mnoha těžkostí a nesčetných výzev, jimž musí čelit rodiny, a dali odpovědi na skličnost, která rodiny obestírá a dusí.

Rok na to, abychom pracovali nad Relatio synodi, která je věrným a zřetelným shrnutím

všeho, co bylo řečeno a diskutováno v této aule a v menších kruzích. A bude prezentováno biskupským konferencím jako Lineamenta.

Převzato z Radio Vaticana, přeložil Milan Glaser (kráceno). Pro zájemce o celý text na <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=20965>

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Druhá víkendovka animátorů

Ve dnech 10.-12. 10. 2014 se konala v Nové Cerekvi již druhá „víkendovka“, kterou pokračoval dvouletý kurz animátorů.

Tentokrát jsme se trochu netradičně sešli v Pelhřimově v kapli Panny Marie při příležitosti „Pátku mladých“, který se zde koná téměř každý páteční večer pro mladé věřící z pelhřimovského vikariátu. Po společné mši svaté jsme si skvěle popovídali a strávili příjemný večer. Poté jsme se večerním vlakem společně přesunuli na faru do Nové Cerekve. Sobotní dopoledne bylo věnováno nejdříve společné bohoslužbě a následně přednášce Vojty Vágaie na téma Starý zákon. Při ní jsme si připomněli a mnohé dozvěděli o důležitých zlomech a událostech z historie dějin spásy. Zvláště pak o stvoření světa a o prvotním hříchu.

Po obědě a siestě následovala skvělá hra, která prověřila naši paměť a při které jsme se báječně pobavili nad norskými říkadly a pořekadly. Poté následovala další zajímavá přednáška Romana Dvořáka na téma křest a birmování. Večer jsme strávili modlitbou nad Písmem, která nás inspirovala k dalšímu způsobu, jak se modlit ve skupině.

Neděli jsme začali jak jinak než modlitbou a chválou našeho Pána. Poté jsme společně slavili bohoslužbu, spolu i s celou farností Nová Cerekev. Po mši jsme ještě mohli vyslechnout přednášku Romana Dvořáka, ve které jsme se zamysleli nad vyznáním víry. Po výborném obědě jsme se ještě společně

pomodlili a zamysleli nad právě prožitým víkendem. A pak jsme se už rozutekli a rozjeli do svých domovů a farností.

Moc děkujeme všem lidem, kteří se podíleli nad přípravou a organizací nejen tohoto víkendu! Jsme opravdu rádi za tyto krásně prožité a požehnané dny. *Ondřej Mikeš*

Podzimní prázdniny

V termínu 24.–29. 10. na Ktiš přijížděla mládež ke společnému prožití podzimních prázdnin. Všichni dorazili s cílem odpočinout si a načerpat síly do dalších všedních dnů. Skupina mladých přijela s úžasnou náladou a chtěním užít si prázdniny naplno.

Bylo tu mnoho lidí, kteří byli na Ktiši poprvé, nebo po dlouhé době. Mnoho lidí se navzájem neznalo, a přesto jsme tvořili luxusní partu plnou elánu a srandy.

Program byl velmi rozmanitý a příjemný. Kromě pracovních dní, kdy se všichni podíleli na zvelebování místní fary a jejího okolí, bylo také dost času pro modlitby, společné hry a jiné činnosti, které nás jen napadly. Ač jsme byli velmi hlučná skupina, dokázali jsme se v době modliteb uklidnit a v naprostém tichu rozjímat, prosit a děkovat Pánu za tyto dny.

Tým, který vše připravoval, pracoval na jedničku a seč mu síly stačily. Vše perfektně vymyslel a zorganizoval. Na vše bylo dost času, takže jsme mohli provádět různé srandičky, které jen stmelovaly kolektiv a budovaly skvělou atmosféru. Také byly na programu velmi nápadité a zajímavé přednášky, které jistě velmi obohatily nás všechny. Hrály se hry jak venku, tak uvnitř fary a vždy nepostrádaly akci a spolupráci všech členů skupinek, do kterých jsme byli rozdělováni.

Na programu se také objevil výlet kolem kopce Ktišky. Tým zařídil krásné počasí, takže jsme mohli plnými doušky vnímat krásu okolí a její

atmosféru.

Dozvěděli jsme se něco málo z historie, vyfotili několik fotografií, zazpívali jsme si a spokojeně se vrátili na faru, kde už na nás čekal výborný oběd. Všechna jídla by snesla nejvyšší měřítka kritiky a jen byla škoda, že nemáme větší žaludky.

Suprové bylo, že jsme se dokázali navzájem respektovat a mohli si vytvořit přátelství, která jen tak nevyhasnou.

Nakonec jsme po sobě uklidili celou faru, rozloučili se a doufáme, že se co nejdříve zase setkáme na dalších akcích.

Radim Pták

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

RESTART junior

Restart je setkání mladých lidí, kteří se účastnili letního ENTERu. Tentokrát se Restart konal o víkendu 17.-19. 10. 2014.

Přijeli jsme v pátek večer z různých míst a po únavné cestě nás čekala večeře a společné hry na znovuznáznení se jmény. Po večerní modlitbě jsme ještě „dobývali“ Jeruzalém (což je jedna místnost v domě). V sobotu ráno jsme měli budíček v 7.30 a hned ranní modlitbu. Poté byla snídaně, promluva s Otcem Řehořem a práce ve skupinkách na různá témata - voda, chléb, víno, olej - kde se objevují v našem životě a v liturgii. Dále slavení eucharistie a oběd. Po obědě jsme si zahráli společně vtipnou hru na motivy Mrazíka. Pak nás čekala

cesta k rybníku, ukázání modelů loděk a jejich zábavné řízení s druhou vicemistryní ČR. Další byla chutná večeře, hudební a cestovatelský workshop, večerní modlitba a noční klid.

V neděli jsme se probudili budíčkem a následně šli na ranní mši, přijímali jsme tělo, krev Kristova. Následně byla snídaně, reflexe jako hra, ve které jsme se snažili důvěřovat ostatním, což byl nadlidský úkol. Poté nejhorší práce - úklid a k obědu výtečnou sekanou. No a na konec smutné loučení a odjezd domů.

Moc děkujeme Romanovi, týmákům a těm, kteří nám umožnili a podíleli se na našem pobytu, stravě a zábavě. Těšíme se na další setkání.

Zuzka Krůsová a Lucka Belfinová

Rozhovor s Evou Kuříkovou

Jak dlouho jsi na DCŽM?

Na DCŽM jsem zatím krátce, teprve od září.

Odkud pocházíš a co jsi dělala, než jsi přišla na Ktiš?

Pocházím z Písku. Po maturitě na obchodní akademii jsem šla studovat do Plzně fakultu ekonomickou, kde jsem prožila krásných pět let. V červnu jsem dostudovala a pak jsem nastoupila do týmu.

Jaké jsi měla představy o životě v týmu a jaká je pro tebe realita?

Představy jsem měla určitě jiné, ale to už tak v životě bývá. Líbí se mi poznávat stále nové lidi. Užijeme hodně legrace, ale na druhé straně je práce víc než dost. Hodně času strávím v kuchyni.

Jak bys nejraději trávil volný čas? Co tě baví?
Volno nejraději trávím se svými přáteli, rodinou v přírodě na procházce. Ráda také čtu, tančuju nebo cestuju.

Co ti udělá radost?

Snažím se radovat se každý den z malých věcí. Momentálně mi velkou radost udělá volný den, kdy mohu navštívit svoje přátele, kteří jsou daleko.

U jaké biblické události bys chtěla být a proč?
Chtěla bych být u momentu vzkříšení Ježíše. To by byla síla.

Díky za rozhovor.

-dcm-

Pozvánka na adventní TAMMÍM 2014

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (15-30 let), která nese název TAMMÍM. Tématem adventního TAMMÍMU je synovství. Toto téma bezprostředně souvisí s naléhavou výzvou papeže Františka k vytrvalé modlitbě za rodiny. Nabízený čas duchovního víkendu bude tedy také prostorem pro intenzivní modlitbu za naše rodiny a jejich obnovu.

S radostí zveme na letošní adventní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech 28.-30. listopadu 2014.

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A - stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 28. 11. 2014 (od 15.30 do 17.20 hodin),

odjezd v neděli 30. 11. 2014 (po 13. hodině)

Informace a přihlášky: www.arcs.cuni.cz,

(Uzávěrka přihlášek je v pondělí 24. listopadu 2014 ve 23.59 hod.)

Téma: Synovství

Cena: Na pokrytí nákladů se můžete podílet formou dobrovolného příspěvku.

I když nemůžete z finančních důvodů přispět, přijďte – peníze by pro nikoho neměly být překážkou k účasti.

ZVEME:

Silvestr na Ktiši

nebo

s komunitou Taize v Praze

29.12. 2014–2.1. 2015

Více informací najdete na našem webu www.dcm.bcb.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Čas listopadový

Je konec léta, tráva divně voní. Minulo zlaté září, odkládáme růženec říjnový a listí se k zemi snáší. Přišel čas listopadový. S dnem prvním oslava svátku Všech svatých, který vychází z historické události vysvěcení Panteonu v Římě roku 609.

Den druhý je Památkou všech zemřelých, lidově označovaný jako „Dušičky“. Od nejstarších dob projevovali lidé úctu a vděčnost svým předkům, na které v těchto dnech vzpomínají, přicházejí k jejich hrobům, kladou květiny, zapalují svíčky. Dokonce i „nevěřící“, všichni s vědomím, že každý z nás jednou z tohoto světa musí odejít. Výroční vzpomínka s veřejnou slavností se objevila po roce 998 ve francouzském klášteře. Od 14. století svátek zdomácněl i v Římě, od roku 1915, kdy ve Velké válce zahynulo mnoho lidí, byl ustanoven pro celou církev a kněží mohli toho dne sloužit tři mše... Podle lidové víry vystupují v podvečer Dušiček duše zemřelých z očiště, aby si alespoň jednou v roce odpočinuly od útrpných muk.

Připomeňme, že toho dne se také vzpomíná památka Matouše Kramera, člena Tovaryšstva Ježíšova. Narodil se v Českém Krumlově a zemřel roku 1642 v bitvě u Breitenfeldu. Zastřelil ho kníže Sasko-Lauenburský, když Kramer zpovídal umírajícího vojáka.

Nevím, zda v české krajině existuje obec nebo osada, kde by se nenacházela kaplička či Boží muka. V těch větších, kde jsou kostely nebo malé venkovské kostelíky, se zpravidla nachází i hřbitov. Na mnohých z nich i hřbitovní kaple, kde se právě v tento den konají vzpomínkové bohoslužby. Církev sice neumí říct, kde se právě nacházejí ti, kteří nás již předešli na věčnost, přesto je neseme ve svých srdcích a prosíme za jejich klidné odpočinutí a vzkříšení k věčnému životu. Neboť jako Ježíš umřel a vstal z mrtvých, tak s Ježíšem přivede Bůh i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním.

Při svém putování jihočeskou krajinou jsem se zastavil na hřbitově v městečku Mirovice, kde odpočívá mnoho mých známých, rodiče a starší předci. Původní hřbitov kolem kostela sv. Klimenta byl zrušen roku 1784. Nový katolický hřbitov byl založen v roce 1771 v době hladomoru, od té doby byl třikrát rozšiřován. Nutno doplnit, že hřbitov židovský byl založen v 16. století, poslední pohřeb se tam konal v roce 1953. Pohřební krypta pod bývalým presbytářem farního kostela byla zřízena roku 1556 (pány Loubských z Lub) a pohřbívalo se v ní do roku 1784. Dle provedeného průzkumu (1960) je zde evidováno 73 pohřbů s jedinečně zachovalými ostatky zemřelých.

Dnes již znovu používaná hřbitovní kaple je zasvěcena Nejsvětějšímu Srdci Páně (přestože je v průčelí osazena sochou sv. Klimenta patrona zdejšího kostela). Je pozdně barokní, vystavěná při prvním rozšiřování kostela roku 1819. Poslední generální oprava provedena v letech 1991-2, nadpis nad vchodem byl odkryt a obnoven až v posledních letech. Původní vybavení (menza, obraz Nejsvětějšího Srdce Páně v oleji na plátně) se zde nacházelo ještě v počátku osmdesátých let. Poté za ním zůstal jen vítr a pláč. Právě na tomto hřbitově a kapli se uskutečnila odpolední bohoslužba pod vedením místního administrátora farnosti (z Březnice) a přizvaného pana faráře Církve československé husitské (s překvapením pro přítomné obou společenství). S radostí jsem si zase zaklínal na umíráček, který měl donedávna utržené lano a pořádně zarezlé zavěšení ve vízce. Zcela jistě to nebyla náhoda, že slova obou kněží v toto odpoledne doprovázela velikonoční píseň oslavující radostné Vzkříšení. Závěrem následovala modlitba „3x Zdrávas“ a asperges - pokropení hřbitovního areálu.

František Růžička, České Budějovice

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE V TÁBOŘE

vás zve na přednášku

CÍRKEVNÍ MAJETEK A VLASTNICTVÍ Z HISTORICKÉHO POHLEDU

přednáší

PhDr. Mgr. Petr Honč,

církevní historik

(Katolická teologická fakulta UK)

čtvrtek 20. listopadu v 18:00

Poutní dům EMAUZY

Staroklokotská 2,

TÁBOR-KLOKOTY

*Přednáška se koná za podpory
Fondy kultury města Tábor*

HODNOTNÝ DÁREK? DÁREK PŘEDÁVAJÍCÍ HODNOTY!

Rainer Oberthür

Obrazy života

- život v obrazech

88 obrazových karet pohlednicového formátu a příručka 44 didaktických her k rozvoji abstraktního myšlení a porozumění symbolům Bible a křesťanství.

Příručka má 155 stran formátu A4. Kromě výuky náboženství lze karty využít i při výuce na 1. stupni ZŠ nebo v hodinách výtvarné, hudební nebo literární výchovy. Vhodné pro práci s dětmi, ale také pro skupiny mládeže nebo seniorů.

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Pavel Berkovský byl od 16. 10. 2014 ustanoven výpomocným duchovním ve farnostech Soběslav, Janov u Soběslavi a Nevědice u Soběslavi. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Karel Hampl byl k 31. 10. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Bechyně a excurrento administrátora farností Hlavatce a Sudoměřice u Bechyně, vše vikariát Tábor.

P. Dominik Hroznata Holický, J.C.D. byl od 1. 11. 2014 ustanoven výpomocným duchovním ve farnostech Třeboň, České Velenice, Dvory nad Lužnicí, Chlum u Třeboně, Krabonoš, Lutová, Majdalena, Rapšach a Suchdol nad Lužnicí, vše vikariát Jindřichův Hradec.

P. Mgr. Petr Misař byl k 31. 10. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Katovice, z úřadu excurrento administrátora farností Kraselov, Střelské Hoštice a Volenice, vše vikariát Strakonice, z funkce člena vikariátní rady a kaplana pro mládež vikariátu Strakonice, a od 1. 11. 2014 byl ustanoven administrátorem farnosti Vimperk, excurrento administrátorem farností Svatá Maří, Šumavské Hoštice a administrátorem in spiritualibus farností Horní Vltavice, Korkusova Huť, Kvilda, Nicov (u Stach), Nové Hutě, Stachy, Strážný a Zdíkovce, vše vikariát Prachatice.

P. Mgr. Petr Plášil byl k 31. 10. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Tábor, excurrento administrátora farností Malšice, Planá nad Lužnicí a Sezimovo Ústí, vše vikariát Tábor, a od 1. 11. 2014 byl ustanoven administrátorem farnosti Bechyně a excurrento administrátorem farností Hlavatce a Sudoměřice u Bechyně, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Michal Pulec byl k 31. 10. 2014 odvolán z úřadu administrátora farnosti Vimperk, z úřadu excurrento administrátora farností Svatá Maří, Šumavské Hoštice, z úřadu administrátora in spiritualibus farností Horní Vltavice, Korkusova Huť, Kvilda, Nicov (u Stach), Nové Hutě, Stachy, Strážný a Zdíkovce, vše vikariát Prachatice, z funkce člena vikariátní rady vikariátu Prachatice, z funkce kaplana pro mládež vikariátu Sušice-Nepomuk, a od 1. 11. 2014 byl ustanoven administrátorem farnosti Tábor a excurrento administrátorem farností Malšice, Planá nad Lužnicí a Sezimovo Ústí, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Jan Turek byl k 31. 10. 2014 odvolán z úřadu farního vikáře farností Tábor, Malšice, Planá nad Lužnicí a Sezimovo Ústí, vše vikariát Tábor, a z funkce kaplana pro mládež vikariátu Tábor, a od 1. 11. 2014 byl ustanoven administrátorem farnosti Katovice, excurrento administrátorem farností Kraselov, Střelské Hoštice a Volenice, vše vikariát Strakonice, a kaplanem pro mládež vikariátu Strakonice.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ:

P. Mgr. Petr Košák, SDB, oslaví 26. 11. 2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřeje.
-acebb-

JABOK

Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KVALIFIKACE - PROFESNÍ A OSOBNOSTNÍ FORMACE – KŘESŤANSKÝ ŽIVOT

- kurzy pro pracovníky farností, charit, církevních škol i širokou veřejnost

Kvalifikační kurzy:

- Pracovník v sociálních službách (200 hod., od 5. 11. 2014, středy večer)

Kurzy celoživotního vzdělávání:

- Vedení poradenských rozhovorů s dětmi a dospívajícími (8 hod., 13. 11. 2014)
- Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti (8 hod., 21. 11. 2014)
- Křesťanské kořeny v evropské kultuře (6 hod., 22. 11. 2014)
- Dluhová problematika v praxi sociálního pracovníka (8 hod., 28. 11. 2014)
- Etika a etická výchova pro výuku na základní škole (7 hod., 5. 12. 2014)
- Práce se vztahy dětí ve třídě, v dětské skupině (8 hod., 11. 12. 2014)
- Doprovázení umírajících, jejich rodin a pozůstalých (8 hod., 13. 12. 2014)
- Muzikoterapie pro celostní rozvoj (24 hod., od 10. 1. 2015)
- Biblické inspirace pro sociální práci: o spirituální dimenzi sociálně-pastoračního pracovníka (8 hod., 16. 1. 2015)

Výuka profesní angličtiny pro vaši organizaci na klíč, např. o víkendech.

KONTAKT

Petra Adámková, tel.: 603 330 793,
e-mail: cdv@jabok.cz, <http://www.jabok.cz>

Farní společenství v Choustníku
srdečně zve na

3. FARNÍ BÁL

který se koná

v pátek 28. listopadu od 20 hod.

ve Staré hospodě v Choustníku.

Hraje Klasik kvartet, zpívá Helena Hýnová.

Vstupné 120,- Kč

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Andrea Riccardi - Století mučedníků

A. Riccardi se ponořil do archivu vatikánské Komise pro nové mučedníky a zpřístupnil čtenářům dosud nepublikovanou dokumentaci. Příběhy konkrétních lidí doplněné historickými souvislostmi přináší nová ořesná svědectví o mučednictví křesťanů ve 20. století.

váz., 552 s., 499 Kč

Nello Scavo - Bergogliův seznam

Kniha pomocí dosud nepublikovaných dokumentů a svědectví odhaluje, jak nynější papež a někdejší provinciál jezuitů zachránil za vojenského režimu v Argentině mnohé životy určené k likvidaci. Podnětem ke vzniku seznamu bylo očerňování papeže Františka po jeho nástupu do úřadu.

Váz., 184 s., 199 Kč

Iva Hothová, Andre Le Blanc (ilustrace) - Komiksová bible

První ucelené české vydání snad nejpopulárnější verze Bible v komiksovém zpracování na světě. Od roku 1978 vychází ve stále nových vydáních a jazykových mutacích. Zahrnuje 233 biblických příběhů, zjednodušených, ale krásně vystihujících podstatu biblické zvěsti. Kniha je určena všem, již od nejmenších čtenářů.

váz., 800 s., 599 Kč

Oldřich Selucký - Vzpoura v Asissi

Po dvojdielném úspěšném románu z doby Konstantina a Metoděje přichází Oldřich Selucký s dobrodružným příběhem o nejznámější osobnosti křesťanských dějin – svatém Františkovi. Pro čtenáře od 10 – 99 let.

váz., 440 s., 349 Kč

Bratr z Roger z Taizé - Vylvolit si lásku

Stručný průřez životem bratra Rogera (1915-2005), zakladatele komunity v Taizé, který bratři vydali po jeho smrti. Kniha obsahuje řadu fotografií, hlavní text je doplněn úryvky z kondolencí zaslaných do Taizé lidmi z celého světa.

brož., 144 s., 199 Kč

Jan Kronštadtský - Můj život v Kristu

Výbor textů z duchovního deníku velkého pravoslavného světce moderní doby, charismatického duchovního pastýře, mystika a divotvůrce.

váz., 160 s., 229 Kč

www.ikarmel.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* Každé pondělí od 15.40 vysíláme pořad **Kukadlo**, který poodhrnuje oponu redakčního zákulisí. Na začátku týdne se tak můžete dozvědět o všem, co se v radiu Proglas aktuálně děje: jaké se chystají přímé přenosy, na jaké pořady se můžete těšit, zda jsou programové změny. Členové Klubu přátel Radia Proglas (Kapři) zjistí, jakými novinkami víří proglasový rybníček.

* V obci Horní Bečva v Beskydech žije věrná posluchačka Proglasu Emilie Křenková. Přes svůj věk je stále v plné práci: sama vyrábí domácí tvaroh a máslo, ve stáji nalezneme krávu s telátkem a v chlívků prase. Po dvorku se batolí hejno hus, opodál kachňata a slepice, na vše dohlíží pes a čtyři kočky. Pokud jste zvědaví, jak se dnes, stejně jako v minulosti, žije na Valašsku, poslechněte si pořad, který připravil redaktor Antonín Žolnerčík. Relaci studia Hedvika v Ostravě nazvanou **Na návštěvě u Křenků na Horní Bečvě** vysíláme ve čtvrtek 20. 11. od 22.00.

* V jednom článku na stránkách pražského arcibiskupství se mj. dočtete: „Dne 21. listopadu 1344 přijal v chrámu sv. Víta odznaky arcibiskupského důstojenství první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Po skončení obřadu byl za přítomnosti krále Jana Lucemburského a jeho synů Karla a Jana položen základní kámen nové katedrály.“ Přesně 670 let poté vás zveme k poslechu relace **Živě z Prahy**. Prof. Zdeňka Hledíková; pohovoří o povýšení pražského biskupství na arcibiskupství a o položení základního kamene pražské katedrály. Vysílání ze studia Kristián zachytíte v pátek 21.11. od 9.30.

* Ve slovenské Modre žije Miroslav Šimko, který část dětství prožil bez rodičů. Komunistický režim je uvěznil, jeho vychovali příbuzní. Přesto na své dětství vzpomíná jako na šťastné období - vždycky věděl, na které straně jeho rodina stojí. Relaci **Mezi slovy** s titulem *Miroslav Šimko - dětské oběti komunismu* nabízíme k poslechu v sobotu 22.11. od 22.10. Na slyšenou se těší Marcela Kopecká a Luděk Strašák.

* Hosty pražské redaktorky Kateřiny Trmačové budou ve čtvrtek 27. 11. Šárka Prokopiusová a Jaroslav Paur ze Svazu neslyšících a nedoslýchavých v ČR. V půlhodině studia Kristián se dozvíme nejen o organizaci samotné, ale také o nelehkém postavení lidí se sluchovým postižením v naší společnosti a o bariérách, s kterými se potýkají. Relaci **Tichý svět** zachytíte od 22.00.

* V pátek pravidelně od 22.00 (nebo v repríze následující neděli od 17.30) vysíláme pořad **Dotýkání světla** zaměřený na rozličné otázky křesťanské spirituality. Od 28.11. - v adventní době

- se budeme zamýšlet nad Božím (po)volání člověka. O Vánocích slavíme narození Ježíše, kterého jsme povolání následovat. Bůh ale volal člověka již dávno před narozením Krista. K čemu? Nejprve k životu, jak popisuje kniha Genesis. K poslechu 1. dílu cyklu s názvem *Nenutí, jen volá zas a zas* na téma Stvoření člověka - povolání k životu zve redaktor Marek Chvátal spolu s P. Ambrožem Šámalem, OPraem. V dalších dílech nás budou zajímat *Abram a jeho povolání k víře*, *Mojžíš se svým povoláním ke svobodě* a nakonec *David, jenž byl povolán k věrnosti*.

* **Kafemlýnek**, který zaujme hlavně ženy na mateřské dovolené, bábíčky, učitele nebo vychovatele, zachytíte každé úterý od 9.30. Téma adventních relací zní: *Sociální služby a jejich možnosti* (2.12.), *Domácí škola* (9.12.) a *Společně v adventu* (16.12.). Slovem provázejí Ivana Horáková, Irena Kintrová a Adriana Růžičková.

* Na přelomu 18. a 19. století doslova rozkvetl nový výtvarný obor. Sklářům a lidovým malířům se postupně podařilo oslovit široké vrstvy obyvatelstva, především však ty nejchudší, pomocí obrázků zhotovených technikou malby na skle. K jejich nejčastějším námětům patřily výjevy ze života Ježíše Krista, Panny Marie a řady světců. Adventní **Folklorní okénko** s českou muzikou ve středu 3. 12. od 16.55 otevře Zdeněk Vejvoda.

* Svátečně nás 19.12. v rámci **Oktávy** naladí Klára Beránková. V 16.55 pozve na novoroční benefiční koncert Moravského tria a jeho hostů. Od houslisty Jiřího Jahody se dozvíme nejen to, jaké skladby si můžete přijít poslechnout, ale také, komu bude letošní výtěžek koncertu určen. Podrobnosti zjistíte v našem pravidelném pátečním týdeníku věnovaném klasické hudbě. -js-

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

s P. Mgr. Janem Doležalem,
okrskovým vikářem v Písku

sobota 13. prosince 2014

14.30	promluva v Emauzích
16-17.00	svátost smíření (Emauzy a kostel)
16.30	růženec v kostele
17.00	mše svatá

Srdčně zve Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Giulia Gabrieli - Jednou nohou v nebi

Zvítězím, i kdybych prohrála

Silné, ale radostné svědectví čtrnáctileté dívky, která vážně onemocněla a dva roky bojovala o život. I když věděla, že její boj bude asi marný, nesly se tyto roky ve znamení radosti ze života, umění vidět věci jinak, než je běžně vnímáme, a prohloubení její víry. brož., 112 s., 135 Kč

Sophie de Mullenheim - Podepsána Charlotte

Co se stane, když Emílie, která žije v Lyonu na sklonku 19. stol., najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající i dospělé čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími.

brož., 270 s., 279 Kč

Stormie Omartianová - Stormie

Příběh odpuštění a usmíření

Autorčino dospívání bylo poznamenáno fyzickým i psychickým týráním, což ji dohnalo k okultismu, drogám a tragickým vztahům. Jen krok od sebevraždy sdílí s námi bod zlomu a vypovídá o svém uzdravení. Nádherný příběh o tom, jak může Bůh vyvést život ze smrti. brož., 255 s., 259 Kč

Další autorčiny knihy v českém překladu: *Síla modlitby teenagera*, *Síla manželčiny modlitby*, *Síla rodičovské modlitby* (vždy 199 Kč).

Vánoční pohledy

6 nových motivů (4 tradiční a 2 „netradiční“), 5 Kč

Dále Paulinky nabízejí *dříve vydané vánoční pohledy* v ceně 4 a 2 Kč a *vánoční přání s obálkou* v ceně 20, 15, 12 Kč a bez obálky za 5 Kč.

Na začátek prosince připravujeme:

Peter Kreeft - Tolkienovo vidění světa

Křesťanská filozofie Pána prstenů
Dobrodružný a strhující svět Tolkienových děl nelze napodobit. Přitažlivá však může být i „výprava“ do myšlenkového světa tohoto autora, který do svých knih ukryl bohaté křesťanské poselství.

Karol Wojtyła / Jan Pavel II. - Před zlatníkovým krámkem

Když v r. 1960 v jednom polském časopise vyšla divadelní hra o manželské lásce, málokdo tušil, že pod jménem Andrzej Jawień se ve skutečnosti skrývá krakovský biskup Karol Wojtyła. Co může biskup vědět o lásce? „Vezměte a čtěte“ – a zjistíte, že toho o ní ví překvapivě mnoho...

www.paulinky.cz

CO SE DOVNITŘ NEVEŠLO...

Šumavské kostelíky V.

FRYMBURK

Snad je to jen vlastní vymyšlené rčení, že skvostně vymodelovaná věž kostela sv. Bartoloměje se zlatými baňkami zde trčí k nebi přímo z hladiny Lipenského jezera. „Na minulost nezapomenout, věřit v Boha a budoucnost“ – je zdejší odkaz vítající každého poutníka, ale i nutící ho k zamyšlení a tichému pokleknutí při pohledu na pamětní desku osazenou jako vzpomínku na zesnulého služebníka, čestného kanovníka P. Michala Tkáče, který zde věrně sloužil až téměř do posledních chvil života i přes své strastiplné zdravotní problémy. Mši svatou obětoval z invalidního vozíku. Do důchodu odcházel ke konci roku 2000.

Již r. 1277 je zde připomínán plebán Přibyslav, matriky vedeny od r. 1687. Kostel původně raně gotický (1277), přestavěný pozdně goticky r. 1530, loď přestavěna a zaklenuta v letech 1649-1652, r. 1735 zvýšena a r. 1870 přistavěna věž. I městyš Frymburk s 1500 obyvateli nese ve znaku červenou růži. Historie začíná r. 1198, kdy zde byl strážný hrad nad vltavským brodem. Jak tomu v minulosti bývalo, v držení se vystřídalo více osobností. Roku 1379 je nazván městem, v 16. st. měl vlastní pivovar. Od roku 1620 panstvím Buquoyů, během třicetileté války zrušeno a vypálen Švédy. Velkému požáru v roce 1856 padlo za obět 54 domů a 4 lidské životy. Značný pokrok je zaznamenán rokem 1881, kdy zde svítily pouliční lampy, od roku 1884 zde byla telegrafní stanice. Po r. 1918 byl osídlen německou většinou, která nadšeně přivítala Mnichov. Po odsunu po 2. sv. válce dosídlen jako celé pohraničí. Rokem 1959 se okolní krajina podstatně změnila po napuštění přehrad a získala ráz převážně rekreační s mnoha novými rekreačními objekty.

V parku dosud stojí pranýř, kašna, mariánský sloup a osazený reliéf A. Stiftera. Konečně chvilka odpoledního odpočinku ve stínu stromů na náměstí a osvěžení vyprahlého hrdla. Při odjezdu připomeňme ještě zrestaurovanou kapli na vršku Marta, pocházející z r. 1898,

obnovuje se i křížová cesta. Je odtud překrásný výhled do kraje. Vrcholy Velký Plešný, Vítkův Kámen i nejvyšší Špičák (1221 m) skvostně prokreslují obzor. Prehistorické nálezy dokládají život již v době 10 tis. let před našim letopočtem... Jak jsi stále malý brouček, človíčku!

SVĚTLÍK

Historie uvádí, že r. 1258 daroval obec Vítek z Krumlova premonstrátské kanonii ve Schläglu. Matriky vedeny od r. 1674, kostel původně z doby kolem pol. 13. st., poškozen r. 1423, opraven v pol. 15. st., rozšířen r. 1663, úplně přestavěn pseudorománsky v letech 1872-1874. Zasvěcení sv. Jakuba Staršího, apoštola. Dřívější osídlení se váže k sv. Vintíři; původní dřevěný kostel měl být vypálen Maďary. Postupně obec také měnila své názvy. K značnému poškození v r. 1423 došlo tím, že byl vyloupen a vypálen husitskými vojsky. V r. 1999 (25.7.) byly vysvěceny dva nové zvony z dílny R. Perner v Pasově. Obec má dnes 260 obyvatel. Jen s lítostí konstatuji, že navštívit interiér kostela se mi dosud nepodařilo. Tolikrát jsem tudy projel...

VĚTRNÍ

V roce 1931 byla ustavena komise pro stavbu kostela, která byla provedena v letech 1937-38 dle návrhu českokrumlovského stavitele J. Fochuma. Ke konsekraci došlo 3.7.1938 světicím biskupem dr. Janem Remigerem, který svěcení vykonal z pověření českobudějovického biskupa dr. Šimona Bárty. Zasvěcení sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka. V kostele se nachází jeho barokní socha z 18. století.

První zmínka pochází z roku 1347 jako o majetku Rožmberků, i zde ve znaku najdeme jejich červenou růži. V roce 1603 bylo zakoupeno městem Č. Krumlov. Postupně zde vznikla brusírna v prostorách Pečkovského mlýna a velkého rozmachu dosáhla papírenská výroba. JIP Větrná byly jedním z největších jihočeských papírenských závodů. Rokem 1870 je dána první zmínka o papírně a celulózce. Jen ta nelibě páchnoucí pění byla dlouho prokletím pro Vltavu i celé okolí.

Dnes zde žije téměř 4 tis. obyvatel.

František Růžička, České Budějovice
(Text byl redakčně zkrácen.)

Poděkování za úrodu

Bohoslužba slova ve Slabčicích v neděli 19.10.2014 byla ještě svátečnější než jindy. Bylo posvěceno, mohli jsme vzpomenout na všechny ty, kteří nám kostel v obci před 114 lety postavili, byla misijní neděle a ještě nám na závěr náš jáhen Karel Sádlo požehnal úrodu, za kterou jsme všichni vděční. Poděkování patří také naší kostelnici Aniče Liškové, která pro tuto příležitost kostel krásně vyzdobila.

Alena Růžičková, Slabčice

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

30. 11. 2014-2. 2. 2016

Foto: P. Kuník

Sledujte aktuální program
www.rehole.bcb.cz

Děkujeme za modlitby, i my se modlíme za vás a s vámi.
Úmysly vašich modliteb rádi přijmeme na rehole@bcb.cz